

Plenaire 46

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2006-2007

20 juni 2007

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	1
BERICHTEN VAN VERHINDERING	1
INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN	1
ACTUELE VRAAG van mevrouw Helga Stevens tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over zelfmoordpreventie tijdens examenperiodes en de financiering ervan	1
ACTUELE VRAAG van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de beslissing van de VRT om de 11 juli-manifestatie in Brussel niet rechtstreeks uit te zenden en de beslissing van minister Anciaux om VTM hiervoor te subsidiëren	4
ACTUELE VRAAG van mevrouw Stern Demeulenaere tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over het verblijfstoerisme aan de kust	6
ACTUELE VRAAG van de heer Jan Roegiers tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over een mogelijke herneming van de directe hulp aan de Palestijnse Autoriteit na de machtsovername in Gaza door Hamas	8
ACTUELE VRAAG van de heer Johan Verstreken tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over Nederlandstalige muziek in de playlists van Radio 2 op de VRT	10
ACTUELE VRAAG van de heer John Vrancken tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de door Electrabel aangekondigde stijging van de aardgasprijs en de verklaringen van de VREG over de evolutie van de aardgasprijzen	
ACTUELE VRAAG van de heer Eloi Glorieux tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de aangekondigde stijging van de aardgasprijzen en de gevolgen voor gezinnen in energiearmoede	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Else De Wachter tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de door Electrabel aangekondigde stijging van de energieprijzen	13
ACTUELE VRAAG van de heer Mark Demesmaeker tot mevrouw Fientje Moerman, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over het onderhoud van de Plantentuin van Meise	
ACTUELE VRAAG van de heer Sven Gatz tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over een samenwerkingsakkoord inzake de overheveling van de Plantentuin van Meise	
ACTUELE VRAAG van de heer Tom Dehaene tot mevrouw Fientje Moerman, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de overdracht van de Plantentuin van Meise	19
ONTWERP VAN DECREET tot regeling van een aantal dringende maatregelen betreffende de medezeggenschap van het personeel in het hoger onderwijs in Vlaanderen – 1222 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	24
Artikelsgewijze bespreking	25

VASTE NATIONALE CULTUURPACTCOMMISSIE	
Verkiezing van de Nederlandstalige vaste en plaatsvervangende leden	26
ONTWERP VAN DECREET tot regeling van een aantal dringende maatregelen betreffende de medezeggenschap van het personeel in het hoger onderwijs in Vlaanderen – 1222 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	26
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	27
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	31
Individuele stemmen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	31

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: mevrouw Marleen Vanderpoorten

– *De vergadering wordt geopend om 14.03 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

De voorzitter: Ik deel mee aan de vergadering dat er berichten van verhindering zijn ingekomen van de volgende leden:

Marc Cordeel, Michèle Hostekint: gezondheidsredenen.

INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met ingekomen stukken en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl. St. Vl. Parl. 2006-07, nr. 60/31*)

ACTUELE VRAAG van mevrouw Helga Stevens tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over zelfmoordpreventie tijdens examenperiodes en de financiering ervan

De voorzitter: Mevrouw Stevens heeft het woord.

Mevrouw Helga Stevens: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, schaars aanwezige collega's, ik wil een vraag stellen over zelfmoordpreventie. Iedereen weet dat de examenperiode risico's inhoudt. Naar aanleiding van enkele recente krantenartikelen wil ik het even hebben over crisishulp via de bestaande noodlijnen. Examenperiodes zijn periodes van stress voor jongeren. Het is daarom belangrijk dat er laagdrempelige initiatieven zijn voor jongeren die het niet meer zien zitten of in paniek geraken. Zij moeten bijstand kunnen krijgen. Ik noem even enkele op:

Teleblok is enkel in de examenperiode bereikbaar, van 11 uur 's ochtends tot 11 uur 's avonds. Tele-Onthaal is 24 uur op 24 en 7 dagen op 7 bereikbaar. Ook de Zelfmoordlijn is permanent bereikbaar. De Zelfmoordlijn

wordt door het Centrum ter Preventie van Zelfmoord aangeboden. De Zelfmoordlijn kan niet terugvallen op een structurele financiering op Vlaams niveau. Op basis van een federaal besluit is het centrum wel erkend als gratis noodlijn. De burger kan gratis naar deze dienst bellen. Maar een structurele ondersteuning ontbreekt evenwel nog op Vlaams niveau.

Het centrum ontvangt via verschillende kanalen geld: projectsubsidies voor online hulpverlening, een loonkostensubsidie en subsidies vanwege de Nationale Loterij en dergelijke. Heel recent is het centrum erkend als vrijwilligersorganisatie. Een structurele verankering is er echter niet. Dat leidt ertoe dat het centrum elk jaar opnieuw moet nagaan of er voldoende middelen voorhanden zijn om het werk te kunnen voortzetten. Dat is geen gezonde situatie. In de commissie voor Welzijn hebben we eind 2006 een Vlaams actieplan voor zelfmoordpreventie besproken. In dat plan staat dat er een structurele verankering en een structurele financiële basis zal komen.

Voor Tele-Onthaal zijn die basisvereisten en de basisfinanciering er al. Maar het probleem is nu dat de personeelskosten enorm stijgen, evenals de werkingskosten. Men werkt nog altijd met een gesloten financieringsenveloppe, waardoor men heel krap bij kas zit. Wat is uw standpunt over de financiering van deze beide noodlijnen? Ik spreek niet over Teleblok omdat dit een privé-initiatief is.

Ik zou het ook even willen hebben over samenwerking tussen de bestaande noodlijnen. Ik heb contact gehad met de verantwoordelijken van de verschillende noodlijnen, en blijktbaar is er geen enkele samenwerking. Ik vind dat raar. Bij onbeschikbaarheid – bijvoorbeeld wanneer ik om middernacht bel naar Teleblok – wordt er op het antwoordapparaat wel doorverwezen naar een andere dienst. Maar er is geen structurele samenwerking. Omwille van hun ervaring en expertise vind ik dat zeker nodig.

Wat is uw visie over samenwerking? Vindt u die noodzakelijk? Welke concrete stappen zult u zetten?

De voorzitter: Minister Vervotte heeft het woord.

Minister Inge Vervotte: Mevrouw de voorzitter, geachte collega's, persoonlijk hecht ik zeer veel belang aan preventie van depressie en zelfdoding. Dat is ook een van de redenen waarom we met experts rond de tafel hebben gezeten en een actieplan hebben uitgewerkt dat nu volop geïmplementeerd wordt.

Een van de vijf strategieën die deel uitmaken van het actieplan 'Depressie en suicide' is net het bevorderen van laagdrempelige telezorg. Zoals u weet, zijn er

verschillende ingangen in het actieplan. Enerzijds werken we voor specifieke doelgroepen, doelgroepen die een hoog risico hebben. Anderzijds zijn er een aantal strategieën, en laagdrempelige telezorg is er één van.

We weten dat het heel belangrijk is dat aan mensen die met een impulsgedachte leven om zichzelf te doden of die zich in een crisissituatie bevinden, zeer kwaliteitsvolle hulp wordt geboden. Het is onze bekommernis om deze mensen verder te ondersteunen en te begeleiden zodat er een kwaliteitsvolle interventie kan zijn.

Anderzijds is het ook onze bekommernis om de toegankelijkheid in het oog te houden. Ik denk dat de cijfers die deze diensten kunnen voorleggen, goed zijn. Ze richten zich op de problematiek van depressie en suïcide maar ook op jongeren. In het verleden is er expliciet gekozen voor telefoonlijnen om net deze jongeren te bereiken.

Een andere doelstelling is dat mensen die omwille van de anonimiteit bij deze telediensten terechtkomen, ook goed doorverwezen kunnen worden. Voor mij is het dus ook belangrijk dat er goede afspraken en goede protocols zijn tussen het reguliere hulpverleningsaanbod en de laagdrempelige telediensten. Meestal is het zo dat met de kortstondige interventies van de telediensten zelf, een crisis of escalatie vermeden kan worden zonder doorverwijzing. Maar het is noodzakelijk om er voldoende aandacht aan te besteden.

Een laatste doelstelling is om telezorg op internet verder uit te breiden. Vroeger namen jongeren de telefoon omwille van de anonimiteit. We moeten mee met de tijd en stellen vast dat er meer en meer gebruik gemaakt wordt van het internet. Als we deze jongeren willen blijven bereiken, moeten we de onlinehulpverlening verder uitbreiden. Dit vergt natuurlijk specifieke aandacht en vorming.

Ik bracht zelf een bezoek aan het Centrum ter Preventie van Zelfmoord om eens met de vrijwilligers en de coördinatoren te spreken.

Ik heb vooral geluisterd naar hun knelpunten en bekommernissen en naar de trends en evoluties die zij zagen. Het is op basis van dit gesprek dat we beslist hebben om het Centrum ter Preventie van Zelfmoord verder te versterken, heel specifiek voor de uitbreiding van hun online chataanbod. Zij kunnen momenteel, met de extra financiering van de Vlaamse Gemeenschap, deze dienstverlening twee dagen in de week aanbieden.

Wat is de toekomst voor enerzijds het Centrum ter Preventie van Zelfmoord en anderzijds Tele-Onthaal, maar ik vermeld ook de Werkgroep Verder, omdat die een aantal van deze mensen opvangt via de fora en werk-

groepen? Het is de bedoeling dat wij met deze mensen rond de tafel gaan zitten.

Vanuit beheersmatige reflexen zou een bepaald idee kunnen ontstaan. Tele-Onthaal, dat ook een groot deel van deze groep bereikt, heeft 24 fulltime-equivalenten, die gefinancierd worden vanuit de Vlaamse overheid, verdeeld over de provinciale punten. In welke mate moeten we meer gaan naar één profileringslijn? Persoonlijk ben ik daar niet volledig van overtuigd, hoewel ik wel een aantal beheersmatige voordelen zie. Als een coördinator ziek of zwanger is bijvoorbeeld, heb je een probleem van permanentie en opvolging, maar dat kan natuurlijk beter opgevangen worden binnen een structuur van 24 fulltime-equivalenten, wat een groot verschil is met de structuur van het CPZ, dat eigenlijk werkt met een klein aantal personeelsleden en vooral met vrijwilligers.

Persoonlijk wil ik deze gedachtegang openhouden. Ik heb moeten vaststellen dat met de beperkte financiële bijdrage die het Centrum ter Preventie van Zelfmoord krijgt, een enorm kwaliteitsvolle dienstverlening werd uitgebouwd, omwille van de sterke vrijwilligerswerking. Ik zou niet graag hebben dat, omwille van beheersmatige reflexen, we deze werking verloren zouden laten gaan. Ik ben er niet van overtuigd dat we met dezelfde overheidsmiddelen hetzelfde maximale effect zouden hebben, indien we deze oefening te fors zouden doorvoeren.

Voor de toekomst van het CPZ zou ik graag een sokkel hebben die structureel gefinancierd kan worden voor 38.000 euro, met daarbovenop een jaarlijks bedrag van 20.000 euro om de vrijwilligerswerking te financieren. Omwille van het feit dat er een specifieke strategie inzake telezorg zat in het actieplan suïcidepreventie, hebben we daar ook een bijkomend budget voor. Het is mijn bedoeling om voor dat bijkomend budget een gemeenschappelijk overleg te hebben met het CPZ, Tele-Onthaal en de Werkgroep Verder, om te kijken hoe we dat budget best kunnen inzetten.

Vanuit de administratie en het kabinet spelen we een belangrijke rol, zodat de partners elkaar vinden, materiaal kunnen uitwisselen en zoeken naar efficiëntiewinst. Dat is ook de reden waarom we die extra 38.000 euro niet zullen toewijzen aan één van de organisaties, maar wel aan een gemeenschappelijke opzet van de verschillende organisaties. Persoonlijk wens ik dat we ook die middelen opnieuw inzetten voor de verdere uitbreiding van de online chatdienstverlening, maar dat zal binnenkort besproken worden.

Samenwerking is voor ons essentieel. Ik wil niet zo ver gaan en zeggen dat de ene organisatie zal moeten opgaan in de andere omwille van beheersmatige redenen. Het is wel cruciaal dat ze elkaar beter leren kennen en

dat er meer uitwisseling kan komen. Ik wil dus wel meehelpen aan de verdere uitbouw van het CPZ, door een onderscheid te maken tussen een sokkel, die continu kan zijn, en een jaarlijkse financiering voor de ondersteuning en uitbouw van de werking met vrijwilligers.

Mevrouw Helga Stevens: Mevrouw de minister, ik dank u voor het zeer uitgebreide antwoord. Ik ben heel blij te horen dat u de samenwerking tussen de verschillende noodlijnen ook nodig vindt en wil stimuleren.

De verschillende noodlijnen hebben allemaal hun specifieke expertise en nut. Dus alles in één instantie samenbrengen, is geen oplossing, en is ook mijn bedoeling niet, maar uitwisseling van ervaring wel. Uitwisseling van expertise en ervaring is een goede manier om elkaar te versterken.

Ik ben ook heel blij te horen dat u van plan bent om meer subsidie in te schrijven voor het Centrum ter Preventie van Zelfmoord. De jongeren van nu en de jongeren van vroeger zijn niet hetzelfde. Ze leven nu op een andere manier. Vroeger nam men makkelijker de telefoon om te bellen naar Tele-Onthaal en andere noodlijnen.

De jongeren van nu werken veel meer via internet. Het is een belangrijk medium voor de jongeren van vandaag, ook in crisissituaties en moeilijke situaties. Online hulpverlening is dan een goede oplossing, via chat bijvoorbeeld. Ik ben blij om te horen dat dat in de toekomst meer en beter kan worden georganiseerd.

Het is ook nodig om voor de verschillende noodlijnen, zoals Tele-Onthaal en de andere die reeds vernoemd zijn, meer inspanningen te doen om ze veel beter bekend te maken bij de bevolking. De cijfers zeggen nog altijd dat er drie zelfmoorden per dag worden gepleegd, en twintig zelfmoordpogingen per dag. Het is heel belangrijk om daar voldoende aandacht voor te hebben. In crisissituaties en bij depressies is het belangrijk dat de jongeren weten dat er hulpverlening beschikbaar is, dat die laagdrempelig is en anoniem kan zijn als het moet. Aan de bekendheid kan en moet nog veel meer gewerkt worden. Dank u.

De voorzitter: Mevrouw Van Linter heeft het woord.

Mevrouw Greet Van Linter: Mevrouw de minister, ik wil een ander aspect van deze problematiek aankaarten, naast de stappen die jongeren zelf kunnen ondernemen. Die zijn misschien nog onvoldoende bekend tot op heden, want we zitten in een veel slechtere positie dan bijvoorbeeld Nederland, volgens dat krantenartikel. Vlaamse jongeren gaan veel minder hulp zoeken dan Nederlandse jongeren, zo blijkt. Een grote doelstelling van uw actieplan en een deel van de vijf pijlers waar u het over hebt, is de deskundigheid bevorderen en extra leerpakketten opstellen, bijvoorbeeld voor mensen die

via hun job veel met deze situatie te maken hebben. Vooral in de blokperiode van de studenten denk ik daarbij aan de scholen. Een vroege detectie is enorm belangrijk. Er bestaat een draaiboek voor de scholen waarin wordt gesteld dat de vroege detectie door de leerkracht heel belangrijk is.

De leerkracht kan zijn studenten inderdaad goed kennen. Bij een bepaalde medische problematiek die al aanwezig is, kan de stressperiode van de examens als trigger functioneren voor zelfmoord of suïcideneigingen. In die zin kan de leerkracht een belangrijke rol spelen. Ik stel me wel vragen bij de deskundigheid. Hij of zij moet dat vroeg detecteren, maar leerkrachten hebben volgens mij niet echt een psychotherapeutische achtergrond om in te schatten of ze een klacht ernstig moeten nemen, of ze iemand moeten doorsturen naar een verdere begeleiding via het CLB enzovoort. Ik denk dat u samen met de minister van Onderwijs een zware verantwoordelijkheid op de schouders van de leerkrachten legt. Ik heb signalen gekregen vanop het terrein dat de leerkrachten weinig of niet op de hoogte zijn van dat bewuste draaiboek. Hebt u daar feedback over?

Er was ook sprake van een gezondheidscoördinator, in samenwerking met Onderwijs. U antwoordde op een vraag om uitleg dat vanuit Welzijn doelstellingen zijn geformuleerd voor die gezondheidscoördinator in de scholen, en dat de scholen zelf perfect in staat zijn om zelf een stappenplan op te stellen. Ook hier bereiken mij signalen vanop het terrein dat de gezondheidscoördinator tot op heden praktisch enkel bezig is met gezonde voeding en niet zozeer functioneert in het kader van de problematiek van suïcide. Ook hier de vraag of dat draaiboek wordt gebruikt. Krijgt u feedback van de gezondheidscoördinator? Gegeven de cijfers en het feit dat de Vlamingen in de top van de EU staan wat betreft suïcide bij jongeren, vraag ik me af of u uw beleid terzake, ook in samenwerking met Onderwijs, verder zult intensifiëren, en hoe u dat zult doen.

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Vera Jans: Mevrouw de voorzitter, ik wil me aansluiten bij de vraag van mevrouw Stevens. Ik heb met belangstelling geluisterd naar het antwoord van de minister. Uit eerdere vragen die in de commissie Welzijn aan bod zijn gekomen, blijkt dat het Centrum ter Preventie van Zelfmoord eerder al een extra financiële injectie heeft gekregen om de nieuwe technieken van hulpverlening toe te passen, waaronder de online hulpverlening.

We weten dat vooral jongeren gebruik maken van die nieuwe hulpverleningstechnieken. Ook Tele-Onthaal heeft extra middelen gekregen. Het verheugt me zeer dat deze trend wordt voortgezet. Ik ben er immers van overtuigd dat deze mensen bijzonder veel zinvol werk ver-

richten. Vaak gebeurt dat ook met vrijwilligers. Het lijkt me dan ook goed dat we ook die vrijwilligers niet uit het oog verliezen. De minister stelde al dat de begeleiding en de vorming van die vrijwilligers cruciaal is. Ik kijk mee uit naar de verdere uitwerking van de diverse doelstellingen van het actieplan. Het lijkt me zeer positief dat er een nauwere samenwerking tussen de diverse hulplijnen tot stand wordt gebracht, met dat voorbehoud dat ze hun eigen kwaliteit en eigenheid van hulpverlening moeten behouden. Die aanvullingen vond ik zeer positief.

Minister Inge Vervotte: Deskundigheidsbevordering is inderdaad een van de andere duidelijke klemtonen in het actieplan. De opmerkingen die u momenteel krijgt uit de sector, zijn normaal. We bevinden ons nog volop in de uitvoeringsfase van het actieplan depressie en suïcide. We hebben inderdaad een overeenkomst afgesloten met minister Vandenbroucke om ook dit actieplan mee op te nemen in het voort uitwerken van de overeenkomsten tussen Onderwijs en Welzijn. Dit wordt nog volop uitgevoerd. Het is dus niet zo dat elke school nu al over een draaiboek beschikt. Dat is in wording. Het klopt dat we de gezondheidscoördinator nu in eerste instantie de opdracht hebben gegeven om prioritair aandacht te besteden aan gezonde voeding en beweging. Wel is het zo dat er al wel een netwerk op poten is gezet om de scholen te ondersteunen bij het opstellen van deze draaiboeken. Daarbij spelen onze LOGO's dan ook weer een belangrijke rol. De partners van Welzijn zullen zowel met die LOGO's als de preventiewerkers van de centra voor geestelijke gezondheidszorg rond de tafel zitten en de scholen ondersteunen bij het opstellen van dat draaiboek.

Er mag geen misverstand over bestaan: het is niet omdat scholen een draaiboek hebben waarin, bijvoorbeeld, het aspect van de vroegdetectie is opgenomen, dat daarmee een verantwoordelijkheid wordt gelegd. Dat is niet de bedoeling. Wel is de bedoeling van een dergelijk draaiboek dat in de scholen op voorhand zou worden nagedacht over een aantal aangelegenheden. We stellen vast dat mensen heel wat vragen hebben. Ze weten bijvoorbeeld niet goed wat de signalen ter zake zijn. Er moet niet worden gewacht op een crisissituatie om die hele denkoefening te doen. Dat is het cruciale punt van dit draaiboek. Als een dergelijke situatie ontstaat, moet die denkoefening al achter de rug zijn. Die oefening behelst vragen zoals wie de partners in de schoolomgeving zijn, wat een netwerk is, wat een sociale kaart is, wie eventueel waarvoor in aanmerking kan komen en wie kan worden gecontacteerd. Dat is vooral de bedoeling. Ook schuiven we hiermee een stramien naar voren. Bij deze problematiek komen heel veel aspecten aan bod. Het gaat over meer dan alleen crisisopvang. Meestal hebben scholen al nagedacht over suïcidepogingen bij leerlingen omdat ze er vaak al mee zijn geconfronteerd, maar dit gaat natuurlijk veel ruimer. We willen de scholen helpen wat dat betreft. Er is een stramien. Er is sprake van diverse deelfacetten. Het is nuttig en zinvol dat er minstens een gedachtewisseling is gebeurd over die facetten.

Experts kunnen ter zake mee een richting bepalen. Zo voorkomen we dat er plots moet worden geïmproviseerd. Dat is immers meestal het probleem: scholen hebben er nog niet over nagedacht en moeten improviseren. Dan gaat er vaak heel kostbare tijd verloren.

Ik deel uw bekommernis. De implementatie hiervan zal zorgzaam moeten gebeuren. Het is niet zo dat alle scholen al een draaiboek hebben, maar het is wel zo dat we nu met de structuren, met onder meer onze LOGO's en de CGG-preventiewerkers, de stappen aan het zetten zijn ten opzichte van het onderwijs om die gezondheids-cao die werd afgesloten met minister Vandenbroucke, uit te voeren.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de beslissing van de VRT om de 11 juli-manifestatie in Brussel niet rechtstreeks uit te zenden en de beslissing van minister Anciaux om VTM hiervoor te subsidiëren

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, binnen drie weken vieren we onze nationale feestdag. We doen dat voor een deel ook in Brussel, de hoofdstad van de Vlaamse Gemeenschap.

Sinds 2002, naar aanleiding van de 700e verjaardag van de Guldensporenslag, wordt een deel van de viering in Brussel rechtstreeks uitgezonden door de VRT. Enkele maanden geleden kregen we te horen dat dat niet langer het geval zou zijn. In de commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand werden aan minister Anciaux vragen gesteld door de heer Gatz en mevrouw Van Linter. Een aantal collega's heeft zich daarbij aangesloten. Men betreurde unaniem dat de VRT verstek laat gaan.

Misschien nog het meest verontwaardigd van iedereen, was de minister van Brussel zelf. Hij stelde dat dit niet kon en dat dit een overtreding was van de beheersovereenkomst tussen de Vlaamse Gemeenschap en de VRT. Daarin staat in artikel 9, paragraaf 5: "De netten zijn zo geprofileerd dat zij een diversiteit brengen in hun aanbod in de verschillende openbareomroepdomeinen zodat in elk van de openbareomroepdomeinen over de netten heen een diversiteit aan genres en disciplines wordt aangeboden. Hierbij wordt ook de nodige aandacht besteed aan Brussel."

Minister Anciaux zei dat dit niet zonder gevolgen kon blijven. Hij had trouwens al een brief geschreven naar de directie van de VRT. Daar kreeg hij nul op het rekest. Hij had ook contact opgenomen met u en wist te vertellen dat u terughoudend bent om op te treden in de programmatie van de openbare omroep.

Uw collega wilde het daar niet bij laten. Hij zou onderzoeken wat er verder kon gebeuren en ons daarvan op de hoogte houden. Dat is gebeurd, weliswaar via de pers, maar we hebben toch vernomen dat de minister van Brussel 25.000 euro heeft uitgetrokken om zendtijd op te kopen bij de commerciële zender.

Dat is toch een beetje eigenaardig, mijnheer de minister. De Vlaamse Regering moet 25.000 euro belastinggeld uittrekken voor de uitzending van een evenement omdat de openbare omroep verstek laat gaan, hoewel in de beheersovereenkomst duidelijk staat dat er aandacht moet worden besteed aan Brussel en de openbare omroep dit jaar 281 miljoen euro van dezelfde belastingbetaler ontvangt. Dat gaat mijn petje te boven.

Ik zou graag van u, de voogdijminister van de openbare omroep, vernemen hoe u hierop reageert. Bent u het ermee eens dat dit in overtreding is met de beheersovereenkomst tussen de openbare omroep en de Vlaamse Gemeenschap? Dat zegt uw collega, en ik ben het met hem eens. Hoe moeten we de zin "Hierbij wordt ook de nodige aandacht besteed aan Brussel" invullen? Denkt u niet dat het niet nodig is om er een concretere invulling aan te geven en er initiatieven bij te vermelden zoals de 11 juliviering op de Grote Markt van Brussel?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Van Nieuwenhuysen, u hebt de beheersovereenkomst perfect geciteerd. U hebt voorgelezen uit artikel 9, paragraaf 5. U mag dit vragen aan uw collega's die de commissie voor Media volgen: de bepaling dat de VRT de nodige aandacht aan Brussel moet besteden, betekent natuurlijk niet dat de politiek of de voogdijminister, zoals u mij noemt, de VRT kan verplichten om een programma te maken en uit te zenden. Ook al betreft het hele parlement dit, we kunnen de VRT zelfs niet verplichten om een rechtstreekse uitzending te maken van de 11 juliviering op de Grote Markt in Brussel.

Als u denkt dat de beheersovereenkomst een nadere specificatie zou kunnen bevatten met betrekking tot de aandacht voor Brussel, wil ik er met u over nadenken. Maar ik wil vooropstellen – en ik hoop dat dit de mening blijft in het parlement – dat we nooit zo ver zullen gaan om in de beheersovereenkomst de VRT op te leggen om bepaalde programma's te maken en uit te zenden.

Dit zou haaks staan op de autonomie van de VRT. Het is belangrijk dat er nu twee rechtstreekse uitzendingen

komen van twee belangrijke 11 julivieringen: een in Antwerpen en een in Brussel, met twee keer aandacht voor het Nederlandstalige lied. Ik hoop dat u zich daar met mij over verheugt.

Nog voor de overeenkomst met VTM, had ik contact opgenomen met TV-Brussel. TV-Brussel heeft verklaard het feestprogramma op de Grote Markt te zullen capteren en rechtstreeks uit te zenden, en het ter beschikking te stellen van alle regionale omroepen in Vlaanderen, zoals vaak gebeurt. Ik weet niet of dat plan kan worden doorkruist door exclusiviteit voor VTM. Dit is in elk geval wat TV-Brussel mij meedeelde.

Nog nooit zullen we zoveel TV-aandacht hebben gehad voor 11 juli in Vlaanderen. Ik hoop dat u dit met me eens bent.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mijnheer de minister, het is eigenaardig wat de openbare omroep doet, uitgerekend op een moment dat de Brusselse Vlamingen alle aandacht verdienen. U weet dat er allicht communautaire onderhandelingen op komst zijn. Het signaal dat de omroep van de Vlaamse Gemeenschap geeft, is dat de Brusselse Vlamingen niet zoveel aandacht verdienen. Dat is de achterliggende boodschap. Ik blijf dat een spijtige zaak vinden.

Er wordt nu gesproken over oplapwerk. Ik hoor dat er blijkbaar geen wisselwerking is tussen wat minister Anciaux heeft beslist en wat u vertelt, dat TV-Brussel ook wordt ingeschakeld. U zegt dat er misschien problemen zijn inzake de exclusiviteit van die uitzendingen. Blijkbaar is er geen overleg tussen de ministers onderling over wat er gebeurt om het falen van de openbare omroep op te vangen.

Ik begrijp goed dat u zich niet wilt bemoeien met de programmatie van de VRT. Maar u moet toch eens nadenken over de formulering van de beheersovereenkomst met betrekking tot de aandacht voor Brussel. Misschien kunt u toch enkele initiatieven aangeven die daarin vervat moeten zijn, los van hoe men dat verder invult. Misschien is dat een bemoeienis met de programmatie, maar het officiële feest van de Vlaamse Gemeenschap in de hoofdstad van de Vlaamse Gemeenschap mag toch zeker niet ontbreken in het programma van de openbare omroep.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Het kan niet de bedoeling zijn dat politici bepalen welk programma wel of niet op tv komt. Dat zou inmenging zijn, en dat is zeker niet de bedoeling van het decreet en de beheersovereenkomst. Ik heb een heel eenvoudige oplossing, die bovendien gratis is. De 11 juliviering op de Grote Markt in Brussel is een heel belangrijk evenement en heeft ook een

symboolwaarde. Plaats het gewoon op de lijst van evenementen die door de openbare omroep moeten worden uitgezonden, zoals de Koningin Elisabethwedstrijd. Dan moeten we geen extra geld meer uitgeven en zijn we zeker dat het op de openbare omroep komt.

Mijnheer de minister, zult u binnen de regering een poging doen om dit besluit aan te vullen met de 11 juli-viering?

Minister Geert Bourgeois: Het is belangrijk om nogmaals te beklemtonen dat de VRT autonoom is in zijn programmatie. Het zou zeer gevaarlijk zijn dat we de ene keer tussenkomen, zelfs als we met z'n allen iets goedvinden, en de andere keer weer niet. Dat zou een van de grote principes op de helling zetten.

Ik wil de suggestie van de heer Decaluwe zeker bekijken en op de agenda zetten. Als dat inderdaad een eenvoudige en gratis oplossing is, kunnen we daarover nadenken, liever dan in de beheersovereenkomst heel specifieke bepalingen op te nemen.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Ik kan me ten volle vinden in de suggestie van de heer Decaluwe en ik hoop, mijnheer de minister, dat u daarop zult ingaan. (*Applaus bij CD&V en het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Stern Demeulenaere tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over het verblijfstoerisme aan de kust

De voorzitter: Mevrouw Demeulenaere heeft het woord.

Mevrouw Stern Demeulenaere: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, deze week konden we kennis nemen van de laatste cijfers over het verblijfstoerisme in Vlaanderen. Het was heel opzienbarend, en het was zeer aangenaam om vast te stellen dat de cijfers in heel Vlaanderen stegen. Daarentegen was het heel jammer om te zien dat de kust achterophinkt. Ik heb daar gemengde gevoelens bij. Ik meen me te herinneren dat ik dat in de commissie reeds een jaar geleden heb aangekondigd. Toen was er nog geen reden tot paniek. Ik ben natuurlijk wel blij dat u nu zelf de noodzaak voelt om maatregelen te nemen om het hoteltoerisme aan de kust op te drijven. U hebt de intentie een studie daarover te bestellen. Wat hoopt u te bereiken met een studie als de cijfers al hebben uitgewezen dat het hoteltoerisme achterophinkt? U hebt al eens gezegd dat de Vlaamse Regering weinig middelen heeft om daar iets

aan te doen. De initiatieven moeten eigenlijk uitgaan van de privésector. Hoe wilt u het kusttoerisme – ook het congestoerisme – bevorderen?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mevrouw de voorzitter, dames en heren, we hebben inderdaad uitstekende cijfers voor het toerisme in het afgelopen jaar. Ze zijn fantastisch goed voor heel Vlaanderen, met uitzondering van de kust.

Aan de kust is er een stabilisatie. De schijn bedriegt ons: de stijging van het aantal overnachtingen met 0,5 procent is eigenlijk een stabilisatie. Ik heb de cijfers laten opvragen over de periode 2002-2006. Daarin zien we een dalende trend. Ik heb al herhaaldelijk gezegd dat dat een zorgwekkende evolutie is. In de hotelsector doet zich in die periode een daling van het aantal overnachtingen voor met 2,4 procent. Er is ook een daling van het aantal hotels met jaarlijks 4,4 procent. Over dezelfde periode daalt de capaciteit van de hotelinrichtingen aan de kust met jaarlijks 3,9 procent, terwijl de capaciteit elders in Vlaanderen stijgt. Dat is inderdaad een probleem.

Ik heb er al herhaaldelijk op gewezen dat dit in de eerste plaats een zaak is van de gemeentebesturen. Het is een ruimtelijk probleem. We moeten de evolutie aan de kust wel opvolgen. Ik wil gaan voor een kwalitatief en gedifferentieerd aanbod. Dan komen de drie sectoren in het vizier. De hotelsector komt in beeld. Ik laat die studie uitvoeren om na te gaan wat er kan gebeuren. Nu al is duidelijk dat de vastgoedprijzen enorm stijgen, waardoor de hotelfunctie verdrukt raakt ten voordele van de flatgebouwen. Dat is een zaak van opbrengst per vierkante meter. Ik roep in de eerste plaats de kuststeden en -gemeenten op om daar werk van te maken. We hebben een aantal gemeenten die dat nu al doen. Men moet ruimte reserveren, zo niet zal die functie gaandeweg verdwijnen.

We stellen datzelfde vast met de kampeersector. Het aantal kampeerplaatsen daalt heel sterk. Enkele gemeentebesturen nemen nu al initiatieven. In het kader van het Kustactieplan loopt er een studie over de ruimtelijke aspecten. Er is meer dan dat. Ook de privésector komt dan in beeld: de kwaliteit van onze hotels, het innovatieve element, het ondernemende aspect, de vernieuwing enzovoort. Hetzelfde geldt voor de kampeersector, waar we vaak met problemen van schaalgrootte te maken hebben.

Maar ook de derde sector, de verhuursector, doet het niet goed wat betreft het aantal overnachtingen. We zien dat de zogenaamde tweede verblijven aan de kust sterk oprukken, en dat de verhuursector in de problemen komt. Ik heb daarover een rondetafel gehad met

de verhuursector. We zijn het erover eens geworden om het verhuurlogies mee op te nemen in het koepeldecreet Logies, zodat die sector vergunningen en sterrenkwalificaties kan krijgen. Op de buitenlandse markten krijgen we onze verhuursector immers moeilijk verkocht, precies door het gebrek aan sterrenkwalificaties. Met name op de Duitse markt is men gewend om bij kamer- en huizenverhuur classificaties te hebben. Wij hebben dat niet, en daarom hebben we beslist om dat mee te nemen in de logiessector.

Dit blijft in de eerste plaats een zaak van ruimtelijke ordening. Het komt erop aan om ruimte te reserveren, zo niet zal de sector meer en meer onder druk komen te staan. Het aanbod vermindert, de besteding vermindert en de ruimte wordt minder efficiënt gebruikt. Tweede verblijven staan veel vaker leeg dan andere vormen van toerisme die verblijfstoeristen lokken. En het zijn die verblijfstoeristen die geld uitgeven aan de kust en een bron van inkomsten vormen voor de hele kustsector.

Mevrouw Stern Demeulenaere: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik begrijp dat het een moeilijke oefening zal worden.

Bent u bereid de ondersteunende maatregelen te nemen, waar ik in de commissie al over gesproken heb, om de hotels aan te sporen om toch open te blijven? Ik verwijs daarbij naar de provincie West-Vlaanderen, die al bijkomende ondersteuning geeft om de eigen hotels op te waarderen en eventueel de capaciteit te verhogen, onder meer door de 'paperasserie' waar mogelijk verder te versoepelen, voor wat betreft het Vlaamse niveau. U zult natuurlijk zeggen dat alles op het federale niveau gebeurt, maar het is bewezen dat er ook op het Vlaamse niveau nog heel wat werk aan de winkel is.

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Mevrouw de voorzitter, collega's, de problematiek is al geschetst door mevrouw Demeulenaere en concreet toegelicht door de minister zelf, maar ik wil nog kort reageren. Men heeft gewezen op de achteruitgang van het verblijfstoerisme aan de kust. Men verwijst voornamelijk naar de hotelsector, die momenteel onder druk staat. Het klopt dat de vastgoedprijzen dermate gestegen zijn dat een hoteluitbater die zijn zaak wil verkopen, niet kan weerstaan aan het aanbod van de promotoren.

Ik vrees echter dat de achteruitgang van het verblijfstoeerisme aan de kust niet alleen te maken heeft met het verminderen van het aantal hotels. De problematiek moet in een breder kader gezien worden. Er is volgens mij nog altijd een te grote versnippering op het vlak van de promotie en het beleid van de verschillende niveaus – lokaal, provinciaal en Vlaams.

Mijnheer de minister, u hebt op de persconferentie terecht de problematiek van de achteruitgang van de

hotelsector aangekaart en de kustgemeenten opgeroepen om de hotels te beschermen, of op zijn minst meer plaats te voorzien voor de hotels. Uiteraard volstaat dat niet. Er is een gelijkaardig persbericht geweest in verband met de kampeersector en de toename van het aantal 'witte vakantiehuisjes'. U hebt ook de oproep gelanceerd dat toerisme en recreatie stiefmoederlijk behandeld worden in het ruimtelijk structuurplan. Het blijft altijd bij oproepen en dat volstaat volgens mij niet. Ik doe daarom de suggestie om eens met alle kustgemeenten en alle actoren over de hele problematiek van de kust rond de tafel te zitten om alles in kaart te brengen. Een algemene conferentie over de problematiek van verblijfstoeerisme aan onze kust lijkt mij een betere oplossing dan bij elk probleem een nieuwe oproep te lanceren.

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Ik sluit me aan bij de vraag van mevrouw Demeulenaere. Daarnaast wil ik nog een aantal suggesties doen. Het gaat hier niet enkel om de problematiek van de projectontwikkelaars. Het is ook niet gemakkelijk om personeel te vinden dat dan ook nog bekwaam is. Gebeurt daarvoor iets vanuit de Vlaamse Regering?

Kan er ook iets worden gedaan om ervoor te zorgen dat er in de kuststeden die congrestoerisme stimuleren, vijfsterrenhotels zijn?

U zegt ook dat de Britse en Duitse toeristen verdwijnen. Dat heeft gedeeltelijk te maken met het feit dat de nadruk de afgelopen jaren veeleer lag op de kunststeden. Ik sta daar volledig achter, maar vraag me ook af of het niet aangewezen is om een stad als Oostende mee op te nemen bij de promotie van de kunststeden.

Worden er vanuit het buitenland voldoende inspanningen geleverd en zijn er voldoende middelen in het buitenland om Vlaanderen nog sterker op de toeristische kaart te plaatsen?

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Sintobin, ik pak die problematiek omvattend aan. Wij zijn echter niet diegenen die de ruimtelijke plannen tekenen, dat is de verantwoordelijkheid van de gemeentebesturen. De problematiek is ruimer. De vraag is of er voldoende innovatie is en of er voldoende investeringen zijn in de hotelsector.

Een andere problematiek is die van het personeel, zoals de heer Verstreken terecht heeft gesteld. Samen met minister Vandenbroucke voorzie ik in een winteropleiding voor het horecapersoneel. Een van de grote problemen in de horeca, en specifiek in West-Vlaanderen, is inderdaad het aantal niet-ingevulde vacatures. We zullen alle problemen in kaart brengen. Daartoe gaan

we met de sector rond de tafel zitten. Die studie zal worden opgemaakt in samenspraak met de horeca, met Westtoer en met de betrokken actoren.

Eén diagnose is alvast duidelijk, namelijk dat er een ruimtelijk probleem is en dat de druk op de vastgoedprijzen ertoe leidt dat er hotels verdwijnen. Hetzelfde geldt voor de kampeersector. Voor de verhuursector is het probleem het gebrek aan kwalificatie.

Mevrouw Demeulenaere, wat de steun aan de hotelsector betreft, wil ik erop wijzen dat de grootste administratieve lasten federale lasten zijn. Op mijn vraag is de hotelfiche enigszins versoepeld, maar de hotels moeten die nog altijd zeven jaar bijhouden. Voor het overige heeft minister Moerman algemene steunmaatregelen genomen voor de ondernemingswereld. Ik ben dan ook niet van plan om nog eens specifieke subsidies toe te kennen aan hoteliers. We moeten zorgen voor een goed ruimtelijk en promotioneel kader en de ondernemers laten ondernemen in de best mogelijke omstandigheden. We doen met dat succes voor heel Vlaanderen maar we stellen vast dat er voor de Vlaamse kust een probleem is omwille van heel specifieke factoren. We gaan dan ook aan tafel zitten en maken afspraken met de hotels, de campings en de verhuursector om na te gaan wat er kan gebeuren. Dit zal niet in grote mate vanuit de Vlaamse Regering beslist worden, het zal moeten gebeuren op gemeentelijk vlak. Gelukkig zijn er al twee of drie gemeenten die daartoe de nodige beslissingen hebben genomen.

Mevrouw Stern Demeulenaere: Mijnheer de minister, ik wil u vragen om niet nog meer kostbare tijd te verliezen. Ik heb dit probleem voor het eerst vermeld in 2005. Het is nu 2007. Het zal wellicht 2008 zijn vooraleer die studie klaar is, en 2009 vooraleer er maatregelen zijn uitgewerkt. Ik hoop dat u er nu echt werk van maakt en het niet bij een studie zult laten.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Roegiers tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over een mogelijke herneming van de directe hulp aan de Palestijnse Autoriteit na de machtsovername in Gaza door Hamas

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Mevrouw de voorzitter, collega's, mijnheer de minister, dit is de vierde vraag op rij, die ook van een totaal andere orde is dan de vorige drie. Ze is daarom echter niet minder interessant.

De afgelopen week moesten we alweer betreuren dat in de Gazastrook minstens 120 Palestijnen gedood zijn ten gevolge van intern geweld tussen de verschillende fracties binnen de Palestijnse Autoriteit. Dat is het trieste hoogtepunt van meer dan een jaar latente spanning in Palestina, en vooral in de Gazastrook. Dat geweld is zeker voor een deel het gevolg van de verkiezingsoverwinning van Hamas en de beslissing die de Verenigde Staten en Europa daarop hebben genomen om geen directe hulp meer te verlenen aan Palestina.

Wie, zoals een aantal collega's, Gaza een beetje kent, weet dat dit gebied niet meer of minder dan een grote openluchtgevangenis is. Als men mensen laat samenleven in armoede, in werkloosheid, in kanseloosheid, dan weet men ook dat het resultaat vaak in geweld uitmondt. Dat is precies wat we hebben bereikt met het stopzetten van de directe hulp. Vorig jaar heeft onder andere ook de heer Glorieux daarvoor in de commissie gewaarschuwd.

Ondertussen is Gaza naar aanleiding van het geweld zo goed als volledig overgenomen door Hamas. President Abbas heeft de regering van nationale eenheid naar huis gestuurd en er is een Fatahgezinde regering aan de macht gekomen. Dat is toch minstens op de westelijke Jordanoever het geval.

Mijnheer de minister, ondertussen hebben de Verenigde Staten en Europa beslist om de directe hulp aan Palestina te hervatten. Gelet op het feit dat de twee grote wereldmachten deze beslissing hebben genomen, neem ik aan dat ook Vlaanderen de directe hulp zal en kan hervatten. Hernemen we ook effectief de directe hulp aan de Palestijnse Autoriteit? Hoe groot is die en wanneer wordt ze effectief ingezet? Betekent dit ook dat u het eens bent met de feitelijke tweedeling van Palestina in een Gazastrook, waar Hamas aan de macht is en waar we enkel werken via noodhulp en multilaterale hulp, en de westelijke Jordanoever, die wel directe steun krijgt?

In antwoord op een interpellatie naar aanleiding van het vernieuwd standpunt van de Vlaamse Regering hebt u gezegd dat er ook mogelijkheden waren om een bilateraal samenwerkingsakkoord met Palestina af te sluiten. Hoever staat het ondertussen met dat bilateraal samenwerkingsakkoord? Kunnen we daar, gelet op de situatie in Palestina, versneld werk van maken?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Roegiers, ik wil eerst toch een misvatting rechtzetten. Vlaanderen heeft nog nooit bilaterale rechtstreekse hulp verleend aan de Palestijnse Autoriteit. Tijdens mijn ministerschap wordt gewerkt met de Verenigde Naties en humanitaire organisaties. Ook daarvoor was dat het geval.

Het is wel zo dat we met de regering van plan waren om een bilaterale samenwerkingsovereenkomst te sluiten met de Palestijnse Autoriteit. In oktober 2005 ben ik daarvoor naar Ramallah getrokken. Zoals u weet, werden die plannen doorkruist door het verkiezingsresultaat en de daaropvolgende problemen. U hebt terecht gewezen op de grote ellende en miserie die er is op dit ogenblik.

Het is echter ook zo dat we nooit nagelaten hebben om verder te werken met humanitaire organisaties, hoewel andere donoren op bepaalde momenten die steun wel hebben stopgezet. We doen dat meestal via het meest geëigende kanaal, de UNRWA, die u ook kent. Die organisatie is heel actief, heeft ook een rechtstreekse toegang en zorgt ervoor dat de hulp ter plaatse komt. In april heb ik op mijn kabinet nog contact gehad met de commissaris-generaal van de UNRWA, mevrouw Karen Koning AbuZayd.

Ik heb toen ook beslist om opnieuw 250.000 euro voor humanitaire hulp ter beschikking te stellen van UNRWA. Wij zetten het beleid van zo veel mogelijk rechtstreekse steunhulp aan de Palestijnse bevolking, die het heel hard nodig heeft, voort.

De heer Jan Roegiers: Dank u, mijnheer de minister, voor uw antwoord en ook voor uw aankondiging dat u die steun verleent. Ik heb nog een specifieke vraag. Zullen wij, gezien de nieuwe situatie, versneld effectief het bilaterale samenwerkingsakkoord sluiten met de Palestijnse overheid, of zal er wat meer tijd overheen moeten gaan?

De voorzitter: De heer Van Overmeire heeft het woord.

De heer Karim Van Overmeire: Dank u wel, voorzitter. De zorg van de heer Roegiers is oprecht, maar ik ben het niet volledig eens met zijn analyse. Of Europa, of Vlaanderen, of het Westen zoveel schuld heeft aan de huidige situatie, is heel betwistbaar. De vraag is dan nog maar welke alternatieven er zijn.

Maar de heer Roegiers doet ook alsof de situatie gestabiliseerd en definitief is, met een verdeling van de Palestijnen in enerzijds een door Hamas gecontroleerde Gazastrook en anderzijds de Westelijke Jordaanoever, die door Abbas, Fayad en hun mensen wordt gecontroleerd. Ik ben nog niet zo zeker dat die situatie stabiel wordt. Als de Verenigde Staten en Israël nu ineens bepaalde geldkranen weer opendraaien, zal dat misschien veeleer deel uitmaken van een strategisch spel dan dat het kadert in een oprechte zorg om een stabiele Palestijnse Autoriteit uit te bouwen. De vraag is of Vlaanderen daar nu een standpunt moet innemen. De situatie is veel te ondoorzichtig. Ook mevrouw Ferrero-Waldner vraagt zich af via welke kanalen de financiering van de Palestijnen moet verlopen.

Laat ons toch niet vergeten dat een van de belangrijkste redenen om op Hamas te stemmen de corruptie van

Fatah was. De Palestijnen waren teleurgesteld over Fatah en over het feit dat daar heel veel geld is verdwenen. Gaan we nu, in deze kritieke en onduidelijke omstandigheden, ineens weer een van de partijen steunen? Wij kunnen ons allemaal achter noodhulp scharen, heel zeker, maar nu bilaterale akkoorden afsluiten en een van die twee partijen steunen, zonder uitzicht op een definitieve politieke oplossing, is toch te vroeg. Het is niet de rol van Vlaanderen om daar nu stappen te zetten. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Mevrouw Hoebeke heeft het woord.

Mevrouw Anne Marie Hoebeke: Dank u, mevrouw de voorzitter. Gisteren zijn de ministers van Buitenlandse Zaken van de EU samengekomen. Ze hebben een aantal beslissingen genomen – onder meer en in eerste instantie om bijkomende humanitaire hulp te sturen, ook aan Gaza. Daarvoor is 90 miljoen euro opzijgezet. Maar de commissieleden en de ministers van Buitenlandse Zaken van de EU hebben, zich terdege bewust van de mogelijkheid dat het geld niet zal aankomen waar het moet aankomen, beslist dat die 90 miljoen euro pas zal worden uitgekeerd als de controleorganen en het controletraject, dat wordt uitgewerkt door de Commissie, zullen worden nageleefd. Ik wil mij dan ook aansluiten bij de vraag van de heer Roegiers om in eerste instantie enkel noodhulp en humanitaire hulp te voorzien voor de getroffen gebieden.

Minister Geert Bourgeois: Op die laatste vraag heb ik geantwoord, mevrouw de voorzitter.

Ik wil nog concreet ingaan op de bijkomende vraag van de heer Roegiers. Het zal nog een tijdje vergen. Wij voeren hetzelfde beleid als onder de vorige regering. Dat beleid is gebaseerd op de erkenning van Israël en Palestina als twee staten, en dus niet van twee Palestijnse staten. Ik zou graag een bilaterale overeenkomst tot stand kunnen brengen, maar de omstandigheden laten dat op dit ogenblik niet toe. Dus gaan we door, binnen onze bescheiden budgetten, met steun aan de Palestijnse bevolking.

De heer Jan Roegiers: Ik dank de minister voor zijn antwoord. Het hele parlement streeft naar een vreedevolle samenleving in het Midden-Oosten. Daarom verbaast het mij vandaag op de website van Wapenexport Vlaanderen te moeten lezen dat er alweer zeven exportlicenties aan Israël zijn uitgereikt, en dat zonder enige garantie dat deze wapens niet zullen worden ingezet in het conflict aldaar. Ik weet dat dit een vraag is voor mevrouw Moerman, die vandaag niet beschikbaar is, en niet voor u.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Johan Verstreken tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over Nederlandstalige muziek in de playlists van Radio 2 op de VRT

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, deze vraag heeft te maken met een luchtiger thema, namelijk de playlists op een van de zenders van de VRT. "Playlist" is misschien een slecht gekozen woord als het over Nederlandstalige liedjes gaat. Ik wil het dus hebben over de lijsten van liedjes die worden gedraaid op de VRT.

Mijnheer de minister, in de beheersovereenkomst met de VRT die u hebt opgemaakt en die uitvoerig in de Commissie voor Cultuur en Media is besproken, staat duidelijk dat de radionetten zo geprofileerd zijn dat ze een diversiteit aan muziekgenres moeten aanbieden, waaronder ook het Nederlandstalige lied in al zijn genres. Radio 2 wordt omschreven als een net met ontspanning en populaire muziek gericht op een heel breed publiek in Vlaanderen. Sinds de goedkeuring van de beheersovereenkomst heb ik regelmatig geluisterd naar de verschillende radionetten die met overheidsgeld worden betaald en er was een verbetering merkbaar, wat me echt deugd deed.

U hebt daarnet op een andere vraag geantwoord dat er geen inmenging moet zijn van het parlement in de programmatie. Ik sta daar volledig achter, maar één ding stuit me tegen de borst: ik stel vast dat het Vlaamstalige lied totaal niet aan bod komt. Daarmee laat de VRT een groot deel van de Vlamingen in de kou staan. Ik heb zelf steeds minder tijd om te luisteren naar de radio, maar verschillende mensen hebben me gemaild of aangesproken met de boodschap dat dit niet kan. De muziek die ze graag horen, wordt niet meer op de radio gedraaid. Ik blijf ervan uitgaan dat minstens één zender die met overheidsgeld wordt betaald, voldoende Nederlandstalige muziek moet draaien.

In het verleden hebben we gevraagd of we die playlists konden krijgen. De vorige bestuurders van de VRT hebben me laconiek geantwoord dat ze die niet mochten geven omdat die onder het bedrijfsgeheim vallen. We hebben de vraag ook aan SABAM gesteld, maar geen antwoord gekregen. Uiteindelijk hebben enkele parlementsliden, onder wie mevrouw Hermans, zelf onderzoek gedaan. Daaruit blijkt dat het percentage van 20 procent dat in de beheersovereenkomst is opgenomen, wel degelijk wordt gehaald. Het gaat dan om alternatieve Nederlandstalige muziek voor een beperktere doelgroep die dan nog 's avonds wordt gedraaid. Het uitstekende programma 'De Lage Landen' bijvoorbeeld wordt 's avonds uitgezonden, maar daarin komt het alternatieve genre of kleinkunst aan bod. Ik heb daar niets op tegen en dergelijke programma's mogen en moeten er zijn, maar daarmee wordt niet voldaan aan de beheersovereenkomst.

Het Vlaams Parlement heeft een resolutie goedgekeurd waarin duidelijk staat dat de VRT zijn culturele opdracht en missie inzake diversiteit ten volle moet nakomen en dat er aandacht moet zijn voor het Vlaamse lied. Dit gebeurt niet. Groot was mijn verbazing toen ik er gisteren op werd gewezen dat een Vlaams artiest op nummer één staat in de Vlaamse Top 10 van Radio 2 en de Ultratop 30 van Radio Donna, maar dat uitgerekend die persoon niet aan bod komt in de Top 30 van Radio 2 en ook niet wordt gedraaid. Ik heb daar heel wat vragen bij. Binnenkort komt Zomerhit eraan, dat een festijn zou moeten zijn voor Vlaamse artiesten. Er wordt me gezegd dat het populaire genre niet aan bod zou komen. Als dat zo is, zou dit echt wel pretentieuus zijn.

Mijnheer de minister, hebt u er zicht op hoe de hitlijsten worden samengesteld op de VRT? Is het de bedoeling dat Radio 2 effectief de zender wordt waar Vlaamstalige muziek in haar brede genre aan bod komt? Kan er een verklaring worden gegeven hoe het komt dat op Radio Donna iemand op nummer één staat maar op Radio 2 helemaal niet? Klopt het dat de Radio 2 Top 30 wordt samengesteld op basis van de playlists? Als dit klopt, dan bewijst dit dat de 20-percentregel niet wordt gehaald, tenzij tijdens de nachtuitzendingen. Klopt het dat de radiodirectie de opdracht heeft gegeven om schlagers en bepaalde Vlaamstalige genres niet te draaien?

Kunt u ook even uitleggen hoe dit oordeel tot stand komt? Het schijnt dat de playlists niet worden samengesteld op basis van een buikgevoel, maar door een beperkt aantal mensen die in een pc de nummers intikken en daaraan de categorie A1, A2, A3, B1 of B2 toevoegen. De categorie B2 betekent dat het nummer zelden mag worden gedraaid. Klopt dat? Welke initiatieven zult u nemen om de beheersovereenkomst en de hier goedgekeurde resolutie door de radiostations van de VRT te doen naleven?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mevrouw de voorzitter, collega's, ik stel samen met de heer Verstreken vast dat de VRT vier hitlijsten heeft. Drie daarvan zijn samengesteld op basis van verkoopcijfers, en één op basis van de lijst met nummers die Radio 2 zelf draait. Vandaag staat op elk van de eerste drie hitlijsten één nummer van één artieste op nummer één, op de vierde hitlijst komt dat nummer niet eens voor. Uit navraag blijkt dat de programmatie, die aan de basis ligt van die vierde hitlijst, gebeurt op basis van de voorkeur van een panel.

Ik kan alleen maar vaststellen dat er een diepe kloof gaapt tussen de voorkeuren van de panelleden en die van het grote publiek dat de VRT met haar radiostations moet bereiken. Het nummer in kwestie staat immers op één in de lijsten op basis van de verkoop, en dat is een ondubbelzinnige indicatie. In de beheersovereenkomst heb ik specifieke bepalingen laten

opnemen die moeten garanderen dat in de radio-uitzendingen van de VRT een divers aanbod van Nederlandstalige liedjes aan bod komt. U hebt er een aantal geciteerd. Er moet aandacht uitgaan naar alle genres, ook naar alle Nederlandstalige genres. De VRT moet oog hebben voor de diversiteit aan muziekgenres.

Het persoonlijke oordeel van programmamakers mag mijns inziens geen rol spelen. Het gaat in dit geval om een genre dat succes heeft bij een groot aantal mensen. De VRT heeft vijf radiostations, wat het mogelijk maakt om een gediversifieerd aanbod te realiseren. Zo kan de omroep dan tegemoetkomen aan de wensen van het brede publiek. Dat staat expliciet als taak in de beheersovereenkomst. U verwijst naar een intern coderingssysteem. U bent blijkbaar beter geïnformeerd dan ik, want ik weet daar niets van. In elk geval zijn de feiten duidelijk.

Een: de VRM zal er vanaf volgend jaar op toezien dat de VRT de beheersovereenkomst naleeft. Ook op dit punt, dat door het hele Vlaamse Parlement wordt gesteund, moet de VRT de overeenkomst respecteren.

Twee: ik zal uw bezorgdheid en die van het parlement nogmaals aan de VRT overmaken.

De heer Johan Verstreken: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik ben blij dat ook u vaststelt dat er een diepe kloof is tussen de opinie van het panel en wat leeft bij de bevolking. Ik hoop dat de VRT daar aan iets zal doen.

Ik vind dat het nu voor eens en voor altijd gedaan moet zijn. Ook in mijn cd-rek zit een waaier van genres, van pop tot rock, en van kleinkunst tot klassiek. De muzieksamenstelling op de radio mag echter niet worden overgelaten aan pseudo-intellectuelen. Zou het kloppen dat de marketeers, die zorgen voor de reclame-inkomsten, mee bepalen wat er wordt gedraaid? Dat wordt alleszins gefluisterd.

De voorzitter: De heer Marginet heeft het woord.

De heer Werner Marginet: Ik sluit me graag aan bij de vraag en de terechte opmerkingen van de heer Verstreken. Het Nederlandstalige muziekaanbod op de openbare omroep is vaak armtierig. Een tv-programma zoals 'Zo is er maar één' promoot het Nederlandstalige lied. Dat valt toe te juichen, maar het is toch te weinig. Wie naar de radiostations van de openbare omroep luistert, kan alleen maar vaststellen dat het met het Nederlandstalige lied erg is gesteld. Op de meeste stations komt het Nederlandstalige lied niet aan bod, met als drogreden dat elk van die stations een bepaalde niche moet bedienen.

Maar dat is niet het enige probleem. Volgens de invulling die de VRT aan haar radiostations geeft, zou Radio 2 net de zender moeten zijn waar Nederlandstalige muziek aan bod moet komen. Maar het is soms lang of zelfs tevergeefs wachten tot een Nederlandstalig nummer de revue passeert.

Ik ben dan ook van mening dat er meer ondernomen mag worden om de VRT aan te zetten hier meer aandacht aan te besteden. Het garanderen van een Nederlandstalig muziekaanbod en het brengen van Nederlandstalige producties is inderdaad ook een decretale bepaling. Maar het is in het decreet blijkbaar onvoldoende gedefinieerd voor de mensen die bij de VRT de programma's samenstellen. Als ze daar de geest van het decreet niet wensen te kennen, moeten we maar van hieruit de oefening maken van wat de garantie van een Nederlandstalig muziekaanbod betekent. We hopen inderdaad dat de VRM zal toekijken, want dat is hoognodig.

Ik wil nog een concrete vraag stellen. We weten allemaal dat de digitalisering van radio en televisie volop bezig is. De optimalisering en digitalisering van het radiolandschap en de mogelijkheden van het internet maken dat frequenties een heel wat minder schaars goed aan het worden zijn dan het in het verleden het geval was. In die zin kan er in de nabije toekomst een radiostation worden opgestart dat enkel Nederlandstalige producties of producties van eigen bodem brengt. Dat betekent niet dat als zo'n zender wordt opgestart, alle andere radiostations van de VRT ontslagen zouden worden van de verplichting om een Nederlandstalig muziekaanbod te garanderen. Ik geloof dat een dergelijk project haalbaar is. Meer nog, ik geloof zeker dat er in Vlaanderen een markt voor is.

Mijnheer de minister, bent u bereid de mogelijkheden om een dergelijke zender op te starten te laten onderzoeken en deze suggestie aan de VRT over te maken?

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, als burgemeester van een van de belangrijkste zangeressen, Laura Lynn, is het mijn plicht om mij aan te sluiten bij de vraag van de heer Verstreken.

De VRT en Radio 2 geven als reden op om die singles niet te draaien, dat een aantal luisteraars anders zouden afhaken. Natuurlijk haken er luisteraars af als ze iets horen dat ze bijna nooit horen, maar ik hoor wel tot vervelens toe telkens opnieuw singles van buitenlandse groepen of zangers.

Ik zou de studies wel eens willen zien waarin zou staan dat telkens 20 tot 30 percent van de luisteraars afhaken. Anders zou ik willen vragen om een audit te doen in die binnendiensten van Radio 2. Worden er misschien andere mensen bevoordelgd en waarom? Het zou me plezieren dat de VRT het aandurft om die Vlaamse schlagers te draaien zodat ze nadien kunnen uitzoeken of de mensen nog afhaken. Want men haakt soms af als men één keer zo'n single hoort, maar na vijf keer vindt men hem mooi.

De stadsschouwburg in Kortrijk is toch een gekende plaats voor heel serieuze groepen, toneel, zangers en

zangeressen. Bij het optreden van Laura Lynn zat de zaal propvol, er kon niemand meer bij. De kaarten waren al weken op voorhand uitverkocht.

Mijnheer de minister, ik stel mij de vraag wat daar gebeurt. (*Applaus bij CD&V, VLD-Vivant en de N-VA*)

De voorzitter: Mevrouw Hermans heeft het woord.

Mevrouw Margriet Hermans: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, we hebben al verschillende keren, bijna als klaagzang, hierover geargumenteed en gepraat. Het blijft natuurlijk het verhaal van de kip en het ei. Wat is er eerst, het aanbod of de luisteraars?

We zien dat er vijf VRT-radio's zijn. Het moet toch wel lukken dat geen enkele van die vijf radio's een profiel heeft waar die Vlaamse zanger bij past. Ik vind dat eigenlijk een ongelooflijke vervreemding van wat er bij de mensen leeft. Ik vraag me af of die programmadirectie eigenlijk wel beseft wat ze de mensen daarmee aandoet.

Ik heb de indruk dat de onderzoeken die zij doen dezelfde zijn als de polls bij politieke verkiezingen: ze zitten er helemaal naast. Ze blijven steeds dezelfde studies en commentaar voorleggen, terwijl iedereen voelt dat er iets niet klopt, dat dat geen antwoord biedt op wat heel veel mensen vragen. Het maakt niet uit of wij wel of geen fan van een zanger of zangeres zijn, de mensen hebben recht op hun muziek en dat wordt pertinent geweigerd door die arrogante VRT. Dat is de waarheid.

Mijnheer de minister, als er van die vijf radio's geen enkele is waar dat profiel bij past, zouden we er dan niet eens aan denken om een van die vijf om te bouwen, zodat dat profiel wel past bij wat de Vlaamse luisteraar wil?

De voorzitter: De heer Vandebossche heeft het woord.

De heer Dany Vandebossche: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik luister met stijgende verbazing naar wat hier over de programmatie van de VRT wordt gezegd.

In de commissie hebben we een zekere schroom aan de dag gelegd om over de programmatie van de VRT geen vragen te stellen. Dat gebeurt zelden of nooit. Maar in dit geval gaan de vraagstellers nog een beetje verder. Ik hoor hier al programma's maken en zenders oprichten. Ik ben het daar volkomen oneens mee. Als dat de bedoeling was van de resolutie die ik mee heb ondertekend, heb ik daar een probleem mee.

Het radiolandschap is natuurlijk veel groter dan de VRT. De indruk wordt gewekt alsof alleen de VRT bestaat. Er zijn natuurlijk ook nog commerciële zenders, zowel lokale als nationale, die aandacht hebben voor muziek.

Stel u voor dat wij hier met z'n allen onze preferentie van de muziek op de VRT zouden bekendmaken. Dat

zou hier een zeer wilde discussie worden, want ik denk dat we het daar nooit over eens zouden geraken.

Ik vind dat wij ons absoluut niet moeten bemoeien met de programmatie. Er is een aanbeveling gebeurd, en de VRT haalt dat cijfer. Mijnheer Callens, u vraagt dat cijfer, maar dat is gewoon te vinden in het verslag dat de VRT jaarlijks indient. Hoe ze die cijfers halen en met welke muziek, is de zaak van de VRT en ik vind niet dat wij moeten zeggen wat ze op de VRT moeten draaien, want daarmee draaien we de klok gewoon terug. We gaan toch niet beginnen met radioprogramma's maken? Of gaat u een radioprogramma maken, mijnheer de minister? (*Applaus bij sp.a-spirit*)

Minister Geert Bourgeois: Mevrouw de voorzitter, ik heb natuurlijk één keer een radioprogramma mogen maken, met alle bekende gevolgen.

Ik zal niet antwoorden op de gefluisterde of luidop geformuleerde vraag, want ik kan daar ook niet op antwoorden. Ik zal dat wel signaleren aan de VRT. Ik nodig u ook allemaal uit om aanwezig te zijn bij de bespreking van het jaarverslag. Ik denk dat dat een nuttige oefening zal zijn.

Ik pleit ervoor om de lijnen aan te houden die we tot nu toe aanhouden. Mijnheer Vandebossche, dat betekent niet ingrijpen in de programmatie. Het is niet aan ons om te zeggen wat geprogrammeerd moet worden. Diversiteit bij de VRT geeft ook geen rechten aan bepaalde mensen om gedraaid te worden. Daarover gaat het niet.

Wat we wel willen, en op dat punt ben ik het eens met een groot deel van de vraagstellers, is dat in de beheersovereenkomst met de VRT staat dat hij diversiteit moet brengen. Mijnheer Callens, wat mij betreft ook bij de buitenlandse muziek, maar ook bij de Nederlandstalige muziek moet er diversiteit zijn. Het is de taak van een onafhankelijke instantie, de Vlaamse Regulator voor de Media, om daarop toe te zien.

De VRT zegt een aantal cijfers te halen. Daar komt kritiek op en er is discussie over. Ik vind in elk geval dat de cijfers moeten worden gehaald, daarom hebben we de beheersovereenkomst gemaakt. We hebben opgelegd dat er Vlaamse producties moeten zijn ten belope van 20 percent en dat er aandacht moet zijn voor het Nederlandstalige lied in al zijn genres. Het is niet aan ons om te zeggen wat er moet worden gedraaid, maar het is ook niet aan de VRT om te bepalen welk genre al dan niet in aanmerking komt om gedraaid te worden.

Als de overheid zegt dat ze een gediversifieerd aanbod wil, dan is dat een duidelijke opdracht in de beheersovereenkomst. Die zal getoetst en gescreend worden door de VRM. We zullen dat debat volgend jaar voortzetten. Ik zal ondertussen wat hier leeft in al zijn aspecten bezorgen aan de VRT.

De heer Johan Verstreken: Mijnheer de minister, we zullen dat volgend jaar bespreken, maar de tijd tikt verder. Het blijft maar aanhouden en aanhouden. De laatste jaren blijven de mensen die houden van Vlaamse zangers en artiesten in de kou staan, en dat is zeer betreurenswaardig. In het buitenland zijn de mensen veel chauvinistischer. In Nederland, Frankrijk en Duitsland kan er perfect een rocknummer gedraaid worden en daarna een schlager. Bij de VRT staat het woord 'schlager' op de zwarte lijst. Ik hoop dat daar verandering in komt.

Mijnheer Vandenbossche, het is inderdaad niet de bedoeling dat we programma's gaan maken, verre van, maar wij moeten als verkozenen des volks luisteren naar wat er leeft bij de bevolking. We moeten niet in een ivoren toren zitten, maar we mogen dit meedelen aan de minister van Media.

Wat ik heb aangehaald, staat tenslotte in de beheersovereenkomst. Ik wil dat die gerespecteerd wordt. *(Applaus bij het Vlaams Belang, CD&V, VLD-Vivant en de N-VA)*

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer John Vrancken tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de door Electrabel aangekondigde stijging van de aardgasprijs en de verklaringen van de VREG over de evolutie van de aardgasprijzen

ACTUELE VRAAG van de heer Eloi Glorieux tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de aangekondigde stijging van de aardgasprijzen en de gevolgen voor gezinnen in energiearmoede

ACTUELE VRAAG van mevrouw Else De Wachter tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de door Electrabel aangekondigde stijging van de energieprijzen

De voorzitter: De heer Vrancken heeft het woord.

De heer John Vrancken: Mijnheer de minister, de jongste tijden zullen uw oren nogal getuit hebben naar aanleiding van de berichten van Electrabel. U hebt er vorig jaar een paar uitspraken over gedaan. Ik ga niet in detail treden, want alle details zullen ondertussen wel gekend zijn, en ze zijn ook in de media verschenen.

Electrabel heeft verklaard de aardgasprijs voor de consument vanaf 1 september met 20 percent te zullen ver-

hogen, en de elektriciteitsfactuur voor de zelfstandigen en de bedrijven te verhogen met 5 percent.

Een en ander is het gevolg van een afspraak, de pax electrica, die afgesloten is door de federale overheid, dus niet uw bevoegdheid. Daarbij heeft de federale regering aan Suez, de moedermaatschappij van Electrabel, bepaalde beloften gedaan als tegenprestatie voor het bevriezen van de prijzen tot 1 september van dit jaar. Daarbij komt dat de regering als gunst aan Electrabel haar de verzekering van 70 percent marktaandeel heeft gegeven. Ook niet te onderschatten is dat Suez zich bijkomend engageerde om de gaskortingsfactuur, die federaal minister Van den Bossche heeft gegeven, begroot op 100 miljoen euro, te betalen.

Het is overduidelijk dat de burger zich bekocht, bedot en bedrogen voelt. Dat is ook normaal: we hoorden altijd dat het vrijmaken van de energiemarkt ertoe zou leiden dat de prijzen zouden dalen en dat de burger er beter van zou worden. Na jaren van prijsverhogingen – want dit is niet de eerste prijsverhoging – wordt die burger nu geconfronteerd met een prijsverhoging van 20 percent, waarvoor hij zwaar in de beugel moet tasten.

Dat ook consumentenorganisaties en belangengroepen van de bedrijfswereld zich roeren, is een normale zaak. De heer Karel Van Eetvelt, de gedelegeerd bestuurder van UNIZO en uw opvolger – u dus welbekend –, stelt dat Electrabel misbruik maakt van een bijna monopoliepositie.

Ik citeer hem: "De voorbije 2 jaar zijn de stroomprijzen al met 15 à 30 percent omhooggegaan. Een nieuwe stijging kan niet, want de productiekosten van Electrabel zijn zeker niet gestegen."

Electrabel stelde dat een inhaalbeweging nodig was, omdat de internationale aardgasprijzen zouden zijn gestegen. Ik wil echter citeren wat een woordvoerder van Test-Aankoop zei in Het Laatste Nieuws: "Er is helemaal geen sprake van een inhaalbeweging. Een recente studie van de VREG toon aan dat de prijzen voor aardgas vorig jaar met 36 percent zijn gestegen, maar sinds begin dit jaar fors zijn gedaald, op jaarbasis met 120 tot 150 euro. Dat zou dus positieve gevolgen moeten hebben voor de consument."

Verder verklaarde de woordvoerder nog: "Het duurde re aardgas is volledig verrekend. We mogen niet vergeten dat, nu de aardgasprijzen op de internationale markten dalen, de prijzen ook naar beneden zouden moeten gaan. Electrabel wil nog meer winst maken dan de recordwinst van 2,3 miljard euro die het vorig jaar heeft gemaakt."

Electrabel zou dus zijn winst, die als gevolg van de warme winter sterk is afgenomen, willen vergroten. Zeer

vreemd en niet te onderschatten is dat dit bedrijf de formule die het zelf in zijn overeenkomsten heeft laten opnemen, eenzijdig zal veranderen. Het lijkt me vreemd dat iemand die een contract afsluit met een andere partij eenzijdig en soeverein dat contract zou kunnen wijzigen door er een formule in te wijzigen. De Tijd schreef daar gisteren over: “De prijsverhoging is volgens Electrabel een doorrekening van de gestegen inkoopkosten voor aardgas. Maar klopt het wel dat de aardgasprijzen gestegen zijn? De gasprijsindex, de GPI, een formule die Electrabel gebruikt in zijn gascontracten, laat een heel ander beeld zien. De GPI is in de periode van januari tot mei gedaald van 1,07 tot 0,85. Dat is een daling met maar liefst 20 procent. Die daling is te verklaren door de lagere aardgasprijzen op de spotmarkt van Zeebrugge en een daling van de stookolieprijs, twee belangrijke componenten van de GPI. Op basis van die cijfers moet de aardgasrekening lager uitvallen. De prijsverhoging komt neer op een verandering van de formule om de GPI te berekenen.”

Dat is dus een verandering die Electrabel zelf toepast. De gasprijsindex bevat behalve de Zeebrugse gasprijs, de stookolieprijs en de Belgische consumptieprijsindex, ook een vaste coëfficiënt. Het was dat laatste getal waar Electrabel plots aan sleutelde. Dat getal van 7,86 in de formule wordt vanaf 1 september 2007 gewijzigd tot 1,3. Die aanpassing heeft grote gevolgen voor de GPI, en dus ook voor de aardgasrekening.

Mijnheer de minister, ik kom tot een aantal uitspraken die u vorig jaar hebt gedaan in verband met heel deze problematiek. Ik citeer u: “De pax is een eenzijdige actie van Suez om dit dossier af te handelen. Deze pax is een modus vivendi waaruit Suez kan besluiten dat de Belgische autoriteiten zich neerleggen bij de fusie tussen Suez en Gaz de France. Het is echter zeer eigenaardig dat de federale regering aan de dominante speler vraagt zijn eigen concurrentie te organiseren. De staatshervorming van 2007 moet ook de energiebevoegdheden herverkavelen. Dat alles moet volgend jaar uitmonden in de pax electrica III.”

Ondertussen zijn de regeringsonderhandelingen bezig en blijkt uw partij niet zo meteen een voorstander te zijn van een onmiddellijke staatshervorming, en die zelfs tot 2009 wil uitstellen. Dat zet natuurlijk die pax electrica III op de helling.

Mijnheer de minister, wat is uw reactie op de aankondiging van deze prijsstijgingen, in het licht van de mededeling van de VREG, die op 14 mei 2007 stelde dat de trend van de internationale prijsevolutie sinds begin dit jaar is omgeslagen, en dat dit in 2007 voor een gunstige prijzensituatie voor de afnemers zou moeten zorgen?

De voorzitter: De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, geachte leden, vrijdagavond heeft Elec-

trabel ‘en stoemelings’ aangekondigd de gasprijs voor de gezinnen, maar ook voor de KMO’s, met 20 procent op te trekken. Daarbovenop zal het de stroomprijs voor de KMO’s met 5 procent optrekken.

Feit is dat de voorbije vier jaar de paarse federale regering en ook de Vlaamse Regering alles in het werk hebben gesteld om de dominante machtspositie van Electrabel te bestendigen. Net als gevolg van die dominante machtspositie kan Electrabel dat soort beslissingen nemen.

Als ik federaal minister Verwilghen hoor zeggen dat hij een onderzoekscommissie gaat opstarten om de machtspositie van Electrabel te bestuderen, vraag ik me af wat hij de voorbije 4 jaar heeft gedaan. Als de heer Vande Lanotte zegt dat hij een mottenballentaks zal invoeren en de kerncentrales wil sluiten, maar amper een paar uur na de verkiezingen de handdoek in de ring gooit, hoe staat het dan met zijn geloofwaardigheid?

Als de Vlaamse Regering de ecologisteun voor hernieuwbare-energiebedrijven beknot, bestendigt ook zij de machtspositie van Electrabel, vooral omdat tegelijkertijd Electrabel wel voordelen krijgt. Normaal gezien is de bijverbranding van hout uitgesloten van groenestroomcertificaten, maar er is een uitzondering voor de bestaande centrales. Wie heeft die bestaande centrales? Electrabel natuurlijk. Op die manier werd de machtspositie van Electrabel de laatste jaren bestendigd.

De gasprijs zal vanaf september 20 procent stijgen. Dat betekent dat ongeveer anderhalf miljoen gezinnen in ons land 200 euro moeten bijbetalen. In totaal komt dat neer op 300 miljoen euro minder koopkracht voor de gezinnen in ons land. Die 300 miljoen euro gaat via Suez richting Parijs, net zoals Suez onlangs de miljoenen van de intercommunales doorgesluisd heeft naar Parijs.

In ons land leeft 1 op 10 mensen in armoede, in Vlaanderen 7 op 100. 20 procent houdt een grote stijging in, en 200 euro per jaar is voor veel gezinnen een aanzienlijk bedrag. Een en ander betekent dat de energiearmoede zal toenemen. Ik lees vandaag in de nieuwsbrief van de VVSG: “Stijgende aardgasprijzen zijn rampzalig voor mensen met een laag inkomen en voor OCMW’s.”

De VVSG stelt duidelijk dat het aantal mensen dat zijn energierekening niet meer zal kunnen betalen en bij de OCMW’s zal aankloppen, nu gevoelig zal stijgen. Op dit ogenblik worden al 30.000 gezinnen in Vlaanderen gedropt door hun aardgasleverancier omdat ze niet meer in staat zijn om hun aardgasfactuur te betalen. Dat zal zeker toenemen.

We hebben een tijd geleden in het Vlaams Parlement, op initiatief van Groen!, onder het voorzitterschap van

de heer Decaluwe een themadebat gehouden over energiearmoede. Daaruit is een beleidsnota voortgekomen, die unaniem door het parlement is goedgekeurd en waarvan een aantal aanbevelingen reeds zijn uitgevoerd, zoals het hoort, maar een aantal andere nog niet. Mijnheer de minister, wanneer gaat u de andere aanbevelingen van de resolutie over energiearmoede realiseren?

De specifieke situatie waarin Electrabel ons geplaatst heeft, noopt tot extra maatregelen om ervoor te zorgen dat niet nog meer mensen in de energiearmoede terechtkomen. Welke extra maatregelen gaat u nemen?

Welke maatregelen gaat u nemen om de oorzaak van het probleem, de dominante marktpositie van Electrabel, aan te pakken? Ik weet dat de meeste maatregelen op dat vlak behoren tot de federale bevoegdheden, maar ook op Vlaams niveau kunnen zaken gebeuren. Ik denk aan het versnellen van de ontkoppeling van Electrabel in de intercommunales. Daarover hoorde ik de heer Ansoms een paar dagen geleden eigenaardige uitspraken doen. We moeten ervoor zorgen dat gedecentraliseerde productie-eenheden in Vlaanderen volop kansen krijgen. Door de ecologiesteun voor hernieuwbare-energieproducenten af te schaffen, doet de Vlaamse Regering net het omgekeerde.

De voorzitter: Mevrouw De Wachter heeft het woord.

Mevrouw Else De Wachter: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het is altijd wel wat met Electrabel. In het verleden, mijnheer de minister, hebben we een aantal keer kunnen debatteren met u over het energievraagstuk en de neveneffecten ervan. Als ik de initiatieven van mezelf en de collega's in ogenschouw neem, dan stel ik vast dat Electrabel een hardleerse, stoute leerling is.

Enkele maanden geleden hebben we in de ad-hoccommissie Energiearmoede vastgesteld dat er energieleveranciers zijn, vooral dan Electrabel, die kapitaalkrachtige klanten willen in hun bestand, en veel minder mensen met financiële problemen. We hebben vastgesteld dat zwakkere klanten massaal worden gedropt, waardoor netbeheerders heel wat extra werk hebben gekregen, onder andere door het plaatsen van budgetmeters. Daardoor kunnen ze het tempo niet meer bijhouden, mensen raken dieper in de schulden en belanden in een vicieuze cirkel.

In de ad-hoccommissie Energiearmoede hebben we een motie van aanbeveling goedgekeurd met een aantal concrete maatregelen aan de Vlaamse Regering ter bestrijding van die energiearmoede. Dat is duidelijk niet de zorg van Electrabel. Het Vlaams Parlement heeft initiatieven genomen en vroeg aan de Vlaamse Regering om het federale parlement aan te manen om maatregelen te nemen om de machtspositie van Electrabel, vooral op het vlak van de elektriciteitsproductie, te verkleinen en bijgevolg de prijzen voor de bedrijven en de gezinnen te verlagen.

Electrabel is echter helemaal niet bereid om automatisch voorschotfacturen terug te betalen of te verlagen. Dat zijn maatregelen die vooral de gezinnen treffen. Electrabel heeft vandaag weer duidelijk bewezen dat het winst wil maken: niet zomaar winst, maar monsterwinsten.

Over de aangekondigde prijsstijgingen van Electrabel was er heel wat verontwaardiging van verschillende organisaties, de politieke partijen, de werkgevers- en werknemersorganisaties, de consumentenorganisaties, enzovoort. Test-Aankoop verwijt Electrabel misbruik te maken van haar dominante positie. Het ABVV vraagt zich af of Electrabel haar winsten wil optrekken met drogredenen. Dit is rampzalig voor mensen met een laag inkomen en voor OCMW's, aldus de VVSG.

Mijnheer de minister, de kritieken zijn absoluut niet mals. De verontrusting is heel groot. We hebben dat ook kunnen vaststellen toen we keken naar de argumentatie van Electrabel. UNIZO zegt dat de plotse prijsstijging ongefundeerd is. Het argument dat Electrabel gebruikt om de stijging van haar prijzen te rechtvaardigen, zijnde een stijging van brandstofprijzen, is volgens Test-Aankoop volledig vals. De prijsverhoging die Electrabel toepast is een eenzijdige beslissing, die niet gebaseerd is op de evolutie van de brandstofprijzen, want die evolutie is vandaag al opgenomen in de gasprijzen.

De voorbije dagen zijn er heel wat vragen gerezen, ook inzake de timing. Electrabel heeft deze prijsstijging nog geen week na de federale verkiezingen aangekondigd. Wil ze haar positie in de onderhandelingen versterken? Is het een middel om ervoor te zorgen dat er geen prijsverhogingen komen, maar dat er iets anders tegenover zal staan? Ik denk dan aan de kerncentrales of de mottenballentaks.

We hebben heel wat opties gehoord in deze zaak, zoals de uitbreiding van het aantal leveranciers, de grotere onafhankelijkheid van de netbeheerders en de strengere prijsregulering. Het is heel belangrijk dat we de monopoliepositie van Electrabel kunnen afzwakken. Dit is echter niet alles: het beleid inzake rationeel energiegebruik is zeker even belangrijk. In samenhang met al de rest moeten we hier samen aan voortwerken.

Mijnheer de minister, mijn eerste vraag heeft betrekking op de argumentatie die Electrabel aanhaalt voor de plotse prijsstijging. Bent u het eens met de analyse van organisaties, zoals UNIZO en Test-Aankoop, die deze stelling aanvechten? We weten allemaal dat deze organisaties u welbekend zijn en u na aan het hart liggen.

Bent u ten tweede bereid om mee te stappen in een scenario waarin Electrabel mag genieten van enige goodwill van de Vlaamse overheid of van de nieuwe federale regering, in ruil voor het niet uitvoeren van een prijsstijging?

Ten derde, als u zoals bepaalde andere leden van uw partij pleit voor een krachtiger sturing van de markt, aan welke maatregelen denkt u dan? Wat ziet u daar in? Dat is hier al aangehaald, het stond ook in uw partijprogramma voor de federale verkiezingen wat de blokkeringsminderheid betreft.

Ten vierde, we kunnen niet uitsluiten dat de belangen van de onderneming hier worden afgewogen tegen de belangen van de gezinnen, van de gewone consument. Een prijsverhoging komt de economie uiteraard niet ten goede, want de koopkracht zal dalen. Hoe weegt u die belangen tegen elkaar af?

Tot slot, stel dat we de ondernemingen en consumenten nu kunnen beschermen. Stel dat we die prijsverhoging toch kunnen tegenhouden of beperken. We zijn realistisch genoeg om te beseffen dat dat geen garantie biedt voor de toekomst. We hebben een combinatie nodig van dergelijke maatregelen met verdere investering in en aanmoediging van rationeel energiegebruik. Gaat u op dat punt een tandje bijsteken? (*Applaus bij sp.a-spirit en Groen!*)

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, dames en heren, niet alleen de vraagstellers, maar heel het parlement, en zelfs buiten dit gebouw, iedereen betreurt deze plotse aankondiging van Electrabel. Het gaat om een prijsstijging vanaf 1 september, voor aardgas met maximum 20 percent en voor elektriciteit voor de professionele klanten zoals KMO's met 5 percent. Er ging een terechte verontwaardiging door Vlaanderen. De manier waarop dit werd meegedeeld en de verrassend hoge stijging heeft aanzienlijke gevolgen.

U hebt verwezen naar de gezinnen. Ik heb zelf berekeningen laten uitvoeren. Voor de gezinnen bedraagt de stijging van de aardgasprijs 0,66 eurocent per kilowattuur zonder BTW. Dat komt bij een gemiddeld gebruik van 23.260 kilowattuur op een bedrag van 145 euro per jaar. De heer Glorieux spreekt van 200 euro. Het is in elk geval een aanzienlijk bedrag.

Electrabel verwijst in zijn argumentatie naar de internationale markt. Houdt dat enige steek? Ik heb dat laten onderzoeken. Voor de gezinnen die tussen de 5.000 en 30.000 kilowattuur aardgas verbruiken is de prijs bij Electrabel, met inbegrip van de transportkosten, maar zonder de distributiekosten, met 52 percent gestegen tussen januari 2005 en mei 2007. Ik heb de internationale noteringen laten nagaan. Tussen januari 2005 en november 2006 was er een stijging met 65 percent, vervolgens een daling met 18 percent, wat neerkomt op een gemiddelde stijging van 36 percent. Er schort dus iets aan de argumentatie van Electrabel.

Ik kan alleen maar benadrukken dat de marktwerking niet goed loopt. Ze is onvoldoende en onvolkomen. Het

is mijn grote bezorgdheid en bedoeling om die marktwerking efficiënter en vollediger te maken. U hebt verwezen naar de pax electrica. Dat is natuurlijk grotendeels federale materie. België en Vlaanderen hebben een pax electrica nodig die naam waardig. We moeten ervoor zorgen dat de markt goed werkt, ook wat de producenten betreft. Eén bedrijf mag de markt niet beheersen. Meerdere spelers moeten met elkaar in concurrentie gaan waardoor situaties zoals deze niet voorkomen, of toch niet in deze mate. Een dergelijke concurrentie zorgt ervoor dat de scherpste prijzen aan de bedrijven en gezinnen worden aangeboden.

De marktwerking is dus onvolmaakt en zelfs heel gebrekkig, met de huidige situatie als gevolg.

Mevrouw De Wachter, u suggereert dat er een koehandel zou plaatsvinden. Ik kan u als Vlaamse minister voor Energie verzekeren dat er geen sprake is van een koehandel, en ik ga ervan uit dat dat op het federale niveau evenmin het geval is.

We moeten ervoor zorgen dat de marktwerking toeneemt, zeker wat betreft het aantal producenten in Vlaanderen en België. De ecologiepremie is omgevormd tot een wedstrijdformule. Er is nog altijd een ecologiepremie, ook voor investeringen in alternatieve energie. U knikt van neen, mijnheer Glorieux, maar is wel degelijk nog altijd een ecologiepremie, zij het op basis van een andere formule.

We moeten die lijn doortrekken. Ik ben bevoegd voor het afleveren van groenestroomcertificaten, en ik kan u verzekeren dat hun aantal sterk toeneemt. We zullen de doelstellingen voor alternatieve energie, en groene stroom in het bijzonder, zeker halen.

Mijnheer Glorieux, u hebt ook verwezen naar de energiearmoede. De ad-hoccommissie heeft schitterend werk geleverd om de energiearmoede in Vlaanderen aan te pakken. Op mijn beleidsdomein, Energie, heb ik alles uitgevoerd wat dit parlement mij gevraagd heeft. Op andere beleidsdomeinen, zoals Wonen, moeten er nog stappen gezet worden, maar ik ben ervan overtuigd dat mijn collega-ministers daar volop mee bezig zijn.

Uiteraard moeten we deze problematiek van heel nabij opvolgen. Energiearmoede is een heel belangrijk en delicaat probleem. Bij prijsstijgingen moeten wij ervoor zorgen dat gas en elektriciteit betaalbaar blijven. Wij stappen dan ook niet mee in de redenering van sommige fundamentalisten die zeggen dat we de gas- en elektriciteitsprijs zo hoog mogelijk moeten maken, opdat mensen rationeler zouden besparen op energie. Dat is een vrij perverse redenering.

Dat neemt uiteraard niet weg dat wij er alles aan moeten doen om energie te besparen en rationeel energie-

gebruik aan te moedigen. Wij hebben op dat vlak heel indrukwekkende programma's. Via het energierenovatieprogramma 2020 zullen wij ervoor zorgen dat in 2020 alle woningen in Vlaanderen heel energiezuinig zullen zijn. Wij hebben daar dit jaar ook de nodige budgetten voor uitgetrokken.

Mevrouw de voorzitter, collega's, het is heel spijtig dat we nu geconfronteerd worden met een plotse stijging van de prijzen vanaf 1 september, zowel voor de gezinnen, als voor de KMO's. Wat de timing betreft, kan ik alleen vaststellen dat er met de federale regering van lopende zaken een standstill was afgesproken, zij het enkel voor elektriciteit voor residentiële klanten tot 1 september 2007. Dat wordt nu dus uitgebreid naar de anderen die geïmponeerd worden door de prijsstijging.

De federale overheid moet alle inspanningen leveren doen voor een volledige pax electrica, maar wij zullen daar zeker onze bijdrage toe leveren. Dat moet ertoe leiden dat we tot een echte marktwerking komen waarbij de concurrentie toeneemt. Wat de 'unbundling' betreft, hebben wij al inspanningen gedaan om de percentages van de privésector verder te laten zakken en daar een 'level playing field' te realiseren.

We zitten ook op de goede weg wat betreft rationeel energieverbruik en de verdere energiebesparing in Vlaanderen. Er zullen nog bijkomende maatregelen en programma's uitgevoerd worden. Ik hoop dat wij er de komende jaren, met al deze elementen, zullen in slagen om in België, en vooral in Vlaanderen, een coherent en duurzaam energiebeleid te voeren. (*Applaus bij CD&V*)

De heer John Vrancken: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. We werden tot nu toe geconfronteerd met de monopoliepositie van Electrabel. Ik hoop dat de pax electrica III er komt en dat die niet afhangt van de regeringsvorming en van de uitgestelde staats-hervorming die in dat kader op federaal niveau zou plaatsvinden. U zult, als wellicht toekomstig minister-president van het Vlaams Parlement, het nodige gewicht in de schaal kunnen werpen om dat erdoor te krijgen.

De heer Eloi Glorieux: Mijnheer de minister, ik ben in elk geval al blij dat uit uw relaas een zekere bewustwording blijkt. U bent zich bewust van het feit dat de dominante positie van Electrabel moet worden doorbroken. Bewustwording is natuurlijk mooi, maar moet dan ook nog worden gevolgd door een concrete gedragswijziging. En daar blijf ik op mijn honger zitten. Ik heb immers weinig of geen concrete initiatieven gehoord.

U zegt heel terecht dat u de verontwaardiging begrijpt die in Vlaanderen heerst. Anderzijds echter ben u mee verantwoordelijk voor het creëren van het klimaat waarin Electrabel zich dit kan veroorloven. Als de Vlaamse overheid de marktwerking dan toch wil bevorderen,

waarom kiest ze dan niet voor een nieuwe groenere stroomleverancier? De Vlaamse overheid verbruikt ongeveer evenveel energie als 50.000 gezinnen in Vlaanderen. Op die manier zou de overheid een stimulant geven aan de nieuwkomers op de markt.

Mijnheer de minister, u zegt dat de ecologiesteun blijft bestaan. Dat is inderdaad zo. Maar net dat soort ondernemingen, net die nieuwkomers op de markt die met recht van opstal werken, worden uitgesloten van die ecologiesteun. En het zijn net deze kleinschalige gedecentraliseerde producenten die de toekomst hebben op het vlak van energieproductie en waar Electrabel bang voor is.

Mijnheer de minister, u hebt niet geantwoord op een aantal concrete vragen. U zegt dat u de dominantie van Electrabel wilt doorbreken. Dat is goed, maar wat gaat u daar concreet voor doen? Ik heb u ook gevraagd of u bereid bent om extra maatregelen te nemen naast de bepalingen uit de resolutie. Heel wat bepalingen zijn al uitgevoerd maar andere nog helemaal niet. Mensen die in armoede leven, zouden moeten worden geholpen bij de keuze van de energieleverancier die het voordeligst is voor hun verbruiksprofiel. Dat staat in de resolutie. Vaak hebben zij niet de gelegenheid om via internet zelf de verschillende leveranciers te vergelijken. Het lijkt me dan ook heel relevant om die mensen nu te helpen om weg te gaan bij die bedriegers van Electrabel en een andere stroomleverancier te kiezen.

Mijnheer de minister, welke andere maatregelen dan die uit de motie van aanbeveling zult u nemen om te voorkomen dat als gevolg van deze beslissing van Electrabel nog meer mensen in de energiearmoede terecht komen?

Mevrouw Else De Wachter: Mijnheer de minister, u hebt inderdaad aangetoond dat er ook op Vlaams niveau al heel wat gebeurt. In de ad-hoccommissie Energiearmoede hebben we het er al uitgebreid over gehad. Ook andere commissies zijn daarmee bezig.

Het is belangrijk dat we in de toekomst verdere stappen kunnen zetten in het rationeel energieverbruik. Er is ook aangetoond dat ook in het onderwijs al heel wat stappen in die richting zijn gezet. Het is echter duidelijk dat de argumentatie van Electrabel voor de prijsstijging niet helemaal correct is.

Dan is het ook belangrijk dat er concrete acties worden ondernomen en dat we maatregelen nemen, want september is niet veraf meer.

Samen met de collega's uit de ad-hoccommissie Energiearmoede ben ik een beetje bezorgd. We kennen heel wat voorbeelden uit het verleden, laat er ons alstublieft voor zorgen dat die zaken zich niet meer herhalen in de

toekomst. De winter nadert. Ik hou mijn hart vast als ik denk aan de OCMW's, aan mensen die het veel minder makkelijk hebben dan anderen. Ik vraag me af wat er zal gebeuren als hun energiekosten met 150 à 200 euro stijgen als we nu niets concreets ondernemen.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, iedereen in dit halfroond – de oppositie, de meerderheid, de regering – laakt de houding van Electrabel.

Mijnheer Glorieux, de Vlaamse Regering en de minister van Energie hebben echter al het mogelijke gedaan inzake milieu- en consumentvriendelijkheid. Mevrouw De Wachter heeft dat daarnet ook bevestigd. De beslissingen in de ad-hoccommissie Energiearmoede werden ook bijna volledig uitgevoerd.

Mijnheer Glorieux, u doet hier enorme inspanningen om een deel van het probleem in de schoenen te schuiven van minister Peeters. U gaat net niet zo ver als de heer Di Rupo, die er gisteren in slaagde de schuld van de sterke stijging te leggen bij degenen die de verkiezingen hebben gewonnen.

U moet wat eerlijkheid aan de dag leggen. U bent een groot energiespecialist, en u weet ook dat het over een federale materie gaat. Het gaat over prijszetting. Er zijn wel gevolgen voor de competitiviteit, de KMO's, de zwaksten die geconfronteerd worden met energiearmoede. Maar nogmaals, minister Peeters tracht binnen zijn bevoegdheden te zorgen voor een optimale oplossing.

Mijnheer de minister, de vraag is of de Vlaamse Regering over de zaak standpunten moet innemen op het federale vlak. In Duitsland zijn er mogelijkheden om de prijzen die worden opgelegd door dominante energiebedrijven, zoals bij ons Electrabel, te beperken. Is dat hier ook mogelijk? In Duitsland kan het. Ik roep op te onderzoeken in welke mate daar werk kan van worden gemaakt. Misschien kan het punt in het federale regeerakkoord, dat we over enkele maanden mogen verwachten, worden opgenomen, zodat er een oplossing uit de bus komt.

De voorzitter: Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens: Mevrouw de voorzitter, het spreekt voor zich dat dit debat voornamelijk in de federale Kamer thuishoort. Ik wil me dan ook beperken tot twee algemene opmerkingen.

Ik stel met blijdschap vast dat iedereen onomwonden pleit voor een goede marktwerking. Dat is een stap vooruit ten opzichte van debatten die we een tijd geleden hebben gevoerd.

Iedereen moet ook beseffen dat vanaf het moment dat een overheid maatregelen wil opleggen aan leveranciers,

zoals in verband met de prijszetting, dat ook gevolgen heeft voor die prijszetting. Iedereen moet zich daar goed bewust van zijn.

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mevrouw de voorzitter, een actualiteitsdebat over dit onderwerp zou nuttig geweest zijn. Het Bureau heeft er echter anders over beslist. Als we zo'n debat hadden gevoerd, hadden we alles beter kunnen plaatsen. We hebben hier bijvoorbeeld al een debat gehouden over kernenergie.

Ik was deze morgen zeer verheugd in mijn brievenbus 'Energiek', een magazine voor energiezuinig comfort, te vinden. Het wordt uitgegeven door Electrabel. In de special gaat het over het tips om te besparen op de energiefactuur. (*Gelach*)

Dat zegt wel iets over de communicatiestrategie van het bedrijf.

Waardoor ik nog veel meer getroffen ben, is het interview met de heer Hansen, een Luxemburger die zeer goed Nederlands spreekt. Dat siert de man. Hij citeert regelmatig uit het werk van Guido Gezelle. Dit stuk is zeer toepasselijk op wat er de afgelopen tijd is gebeurd.

Het gedicht luidt als volgt:

'Lang gewacht en stil gezwegen
Nooit gedacht en toch gekregen' (*Gelach*)

U kunt daar eens goed over doordenken.

Mijnheer de minister, u hebt gelijk. Dit is geen actualiteitsdebat. Misschien kunnen er nog vragen worden gesteld in de commissie. U hebt een aantal vragen gekregen, maar ik vraag me af of ze niet in het federale parlement moeten worden gesteld.

Wat mij, naast de problematiek van de energiearmoede, in dit debat ook interesseert, is de problematiek van de dividenden van de gemeenten. Ik blijf daar een verdediger van, maar ik heb er hier niets over gehoord. U kent het probleem van de dividenden: de Eliaheffing, enzovoort. Door deze forse stijging komen de gemeenten nog verder in de verdrukking. Dat valt te betreuren.

Mijnheer de minister, ik heb slechts één concrete vraag: is het de bedoeling dat u – in eerste instantie bijvoorbeeld op het Overlegcomité, voor zover dat nog functioneert natuurlijk – op de een of andere manier deze boodschap duidelijk kenbaar zult maken aan de federale overheid? De VREG heeft in een rapport heel duidelijk gemaakt dat alle prijsvoordelen die we door de liberalisering hebben gekregen door dit soort maatregelen van de kaart zijn geveegd. Dit is het fiasco van wat men altijd met veel trompetgeschal de liberalisering van de gas- en elektriciteitsmarkt heeft genoemd.

Minister Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, collega's, de heer Peumans zegt dat we vanuit dit Vlaams Parlement, zowel vanuit de oppositie als vanuit de meerderheid, nog eens heel duidelijk het signaal kunnen geven dat deze prijsstijging ongehoord is, en dat we ook ten aanzien van het federale niveau, waar nog heel wat bevoegdheden zitten, deze oproep of deze reactie moeten overmaken. Ik zal dat namens u allen doen.

Ofwel lost men het federaal op, waar de bevoegdheden zitten, ofwel worden de bevoegdheden herschikt. Dan wordt Vlaanderen voor meer bevoegd en kunnen wij nog nadrukkelijker het energiebeleid voeren waarvoor wij staan. Maar, mijnheer Glorieux, ik kan natuurlijk niet, als ik niet bevoegd ben voor productie, Electrabel breken. Zelfs niet met mijn blote handen, mocht ik daartoe al de intentie hebben. Ik begrijp uw vraag naar meer dadendrang, maar u moet mij niet te veel aanporren. In de mate van het mogelijke doen wij alles om een rationeler energieverbruik en een unbundling, waar ook de gemeenten trouwens een niet onbelangrijke rol te spelen hebben, te realiseren. Wij moeten daar vanuit onze bevoegdheden onverminderd mee doorgaan.

Mevrouw De Wachter, wij moeten eerst afwachten wat de reactie van Electrabel zal zijn. Mijn collega Marc Verwilghen heeft de Raad voor Mededinging en de CREG ingeschakeld om dit dossier te bekijken. Ik ben samen met u zeer benieuwd wat Electrabel zal doen met deze prijsstijging. Ik kan u verzekeren dat er op basis van de besluiten die we in dit parlement hebben getroffen, geen afsluitingen van gas of elektriciteit meer zullen zijn in de winterperiode voor de mensen die het heel moeilijk hebben. Dit is geregeld en het zal de volgende winter niet meer gebeuren.

Collega's, deze problematiek is hier terecht besproken. Zoals mevrouw Ceysens zegt, hebben we hier voor een groot deel te maken met alsnog federale bevoegdheden. De nieuwe federale regering zal dat van zeer nabij moeten opvolgen. De huidige minister van Energie, Marc Verwilghen, heeft al initiatieven genomen. We zullen eind augustus de situatie opnieuw bekijken.

De heer John Vrancken: Ik dank u nogmaals, mijnheer de minister, voor uw antwoord. U hebt het aangehaald: meer bevoegdheid voor Vlaanderen. Dat is wat wij ook altijd nastreven. Indien wij het beheer over de energie naar Vlaanderen zouden kunnen halen, zouden we natuurlijk al een heel eind verder staan.

De heer Eloi Glorieux: Mevrouw de voorzitter, de problematiek zoals die zich vandaag voordoet, heeft niets te maken met de vraag of er al dan niet meer of minder bevoegdheden naar Vlaanderen moeten komen, maar wel met het feit dat alle actoren, zowel op federaal als op Vlaams niveau, voor de volle honderd procent hun verantwoordelijkheid hadden moeten opnemen. Dat is de voorbije jaren zeker niet gebeurd. Er werden hier al een aantal verantwoordelijkheden genoemd die voor de volle

honderd percent tot de bevoegdheid van het Vlaamse niveau behoren en die niet als dusdanig worden uitgewerkt. Nogmaals: we moeten ervoor zorgen dat kleinschalige nieuwe spelers op de markt alle kansen krijgen – en dan zijn het vaak de coöperaties die er met recht van opstal voor zorgen dat er nieuwe windturbines worden geplaatst – in plaats van ze, zoals nu het geval is, te boycotten door hun ecologiesteun af te schaffen.

Mevrouw Else De Wachter: Dank u, mijnheer de minister, voor uw antwoord. We hebben vandaag heel wat kunnen uitklaren. De standpunten zijn heel belangrijk. Over het afsluiten in de winter nog dit: het was, samen met u en de commissie, een verdienste van alle collega's om dat zover te krijgen.

Het is ook de allerlaatste dramatische en drastische stap als mensen betalingsmoeilijkheden hebben.

Mijnheer Decaluwe, ik wil toch even nuanceren als u zegt dat de Vlaamse overheid al alles heeft gedaan. Er is heel veel gebeurd en we hebben daar allemaal een verdienste aan, samen met de leden van de commissie Energiearmoede en de commissie voor Wonen. Volgens mij zullen de leden van de commissie voor Wonen het er echter over eens zijn dat er nog heel wat zaken moeten gebeuren. Het is zeker nog niet af. Er is nog heel wat werk aan de winkel, vooral voor wat betreft rationeel energiegebruik in de sociale huisvesting. Er moet zeker een combinatie zijn van rationeel energiegebruik en betaalbare facturen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Mark Demesmaeker tot mevrouw Fientje Moerman, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over het onderhoud van de Plantentuin van Meise

ACTUELE VRAAG van de heer Sven Gatz tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over een samenwerkingsakkoord inzake de overheveling van de Plantentuin van Meise

ACTUELE VRAAG van de heer Tom Dehaene tot mevrouw Fientje Moerman, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de overdracht van de Plantentuin van Meise

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, dames en heren, het dossier van de Plantentuin van Meise werd deze ochtend in een krant samengevat met de weinig flatterende titel ‘De schande van België’. Op de webstek van de Plantentuin van Meise kan je dagelijks het verval van het complex van kweek- en collectieserres volgen aan de hand van fotomateriaal.

Het dossier van de Plantentuin sleept al heel lang aan zoals het een processie van Echternach betaamt. Gisteren was het weer prijs omdat de directeur van de Plantentuin opnieuw een van de collectieserres heeft moeten sluiten omdat die volledig is scheefgezaakt en op instorten staat. Daardoor dreigt de collectie marantaceën verloren te gaan.

Zoals we weten, werd de overheveling van de Nationale Plantentuin van Meise geregeld in het Lambermontakkoord van 2000. Zeven jaar later zijn we nog geen stap verder bij de uitvoering omdat een samenwerkingsakkoord tussen de Vlaamse overheid en de Franstalige tegenpartij nog steeds ontbreekt. Dat is absoluut geen kritiek op de Vlaamse overheid, wel integendeel. U en uw kabinet hebben er alles aan gedaan om dat akkoord tot stand te brengen en de zaak te deblokken. Het aantal vragen en interpellaties is niet bij te houden, maar het blijft maar aanslepen. Anderhalve maand geleden leek het er even op alsof alles rond zou zijn, maar werd de ondertekening te elfder ure afgeblazen door de Franstalige tegenpartij omwille van een aantal punten en komma's, weet ik veel. Ik hoor ook dat dit gebeurd is omwille van de aanloop naar de federale verkiezingen.

Ik vermoed – en ik niet alleen – na al die jaren een zekere mate van politieke onwil. Meise ligt in de Vlaamse Rand en het is duidelijk dat men de overheveling niet zonder slag of stoot wil realiseren. Als er politieke onwil in het spel is, dan weten we allemaal dat elk woord, elk punt goed genoeg is om de zaak te blokkeren en te laten verrotten, want dat is er gaande. Hier wordt zelfs bijna een politiek van de verschroeiende aarde toegepast want we weten allemaal dat de Plantentuin vroeg of laat zal worden overgedragen naar Vlaanderen. De vraag is alleen wat er uiteindelijk nog van zal overblijven.

Het drama is dat Vlaanderen wel degelijk wil investeren. Men heeft dat een jaar geleden trouwens al gedaan. Als zaakwaarnemer heeft minister Moerman meer dan anderhalf miljoen euro geïnvesteerd om dringende onderhouds- en herstellingswerken te laten uitvoeren. Minister Bourgeois staat klaar om er een toeristisch info- en onthaalcentrum te bouwen om de tuin in te schakelen in het concept van de Groene Gordel. Vlaanderen wil dit domein beheren als een goede huisvader, maar kan en mag dat voorlopig niet doen.

We hebben hier al vaak gehoord “we zijn er bijna”, maar we hebben er steeds aan moeten toevoegen “maar nog

niet helemaal”. Hoe staat het met de eindfase van de uitvoering van de overdracht? Welke timing ligt momenteel voor zodat de Plantentuin eindelijk op een goede manier kan worden beheerd?

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, de nieuwe staatshervorming is nog niet in zicht en de oude is nog niet voltooid: dat is de context van het probleem waarover we het hier hebben. Eind november heb ik u vanop deze tribune daarover al een vraag gesteld. De volgende ochtend zou u overleggen met minister Arena. Geen nieuws is goed nieuws, zo denken we dikwijls, maar in deze was dat niet het geval. Tot mijn scha en schande moet ik samen met mijn collega's en de hele Vlaamse bevolking vaststellen dat het met de Plantentuin van Meise van kwaad naar erger gaat.

Op dit moment is er een noodsituatie, want er staat een serre op instorten. Dat is niet enkel een Belgische of Vlaams-Waalse aangelegenheid, want de Plantentuin moet internationale verplichtingen inzake het botanische beheer van de diversiteit op aarde nakomen. Vorige keer hadden we het over een aantal knelpunten zoals de overdracht van de gebouwen, de samenstelling van de nieuwe raad van bestuur, de samenstelling van de wetenschappelijke raad, de blijvende aanwezigheid van Franstalige personeelsleden in de overgedragen instelling, en last but not least, de volle eigendom of het vruchtgebruik van de collectie door Vlaanderen. Dat laatste is natuurlijk het allerbelangrijkste.

Mijn vragen liggen voor de hand. Mogen we hopen dat er op korte termijn een doorbraak komt? Wat zijn de knelpunten? Wat zijn de nog te realiseren randvoorwaarden? En wat doen we in afwachting? De heer Demesmaeker zei hier al dat minister Moerman een tijdje als zaakwaarnemer is opgetreden. Voor het onderhoud van enkele serres en de werking van de stookketels heeft ze 2 miljoen euro geïnvesteerd, want de verwarming is natuurlijk van cruciaal belang voor de Plantentuin. Komen er nieuwe inspanningen? En zo ja, is dat een goede zaak? Enerzijds ben ik geneigd om op de noodkreet van de directeur van de Plantentuin in te gaan. Anderzijds kunnen we niet blijven de rol van zaakwaarnemer op ons nemen. De tegenpartij beseft goed dat we tot dat laatste moreel verplicht zijn, en houdt verder de overdracht tegen. Kunt u een stand van zaken en een perspectief voor een doorbraak schetsen?

De voorzitter: De heer Dehaene heeft het woord.

De heer Tom Dehaene: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, ik zal niet in herhaling vallen. Ik vrees dat dit probleem het gevolg is van eerder gemaakte slechte afspraken. Ik hoop dat er in een

volgende ronde van de staatshervorming over wordt gemaakt dat soortgelijke situaties zich niet meer kunnen voordoen. Het belang van de Plantentuin moet niet meer worden benadrukt. De Plantentuin herbergt zeldzame planten, maar is ook afgezien daarvan voor de streek erg belangrijk. Ik herinner me nog mijn jaarlijkse uitstap als scholier naar de Plantentuin. Ik heb daar zeer mooie herinneringen aan, en niet alleen omdat het park mooi is.

Wat kan de Vlaamse Regering ondernemen? Het is duidelijk dat er een communautair spelletje wordt gespeeld. In de kranten wordt zelfs gesuggereerd dat dit dossier tijdens de onderhandelingen over een nieuwe staatshervorming opnieuw op tafel zal liggen. In afwachting van een ondertekend akkoord verneem ik graag of Vlaanderen middelen heeft opzijgezet of kan opzijzetten om werken uit te voeren. Wat houdt ons tegen om dat te doen? Wat houdt ons tegen om in de meerjarenbegroting in middelen te voorzien? Men zegt dat we gedurende tien jaar 5 miljoen euro zullen nodig hebben. Dat zijn geen kleine bedragen.

Ik spreek me er niet over uit of dit een terecht bedrag is. Maar het lijkt me toch nuttig om even te polsen naar wat we vandaag al kunnen doen in afwachting van het samenwerkingsakkoord.

De voorzitter: Minister-president Letermé heeft het woord.

Minister-president Yves Letermé: Mevrouw de voorzitter, geachte collega's, ik wil me eerst en vooral aansluiten bij de drie heren die vandaag een vraag stellen en ook bij diegenen die vroeger een vraag stelden, namelijk de heer Glorieux, mevrouw De Wachter en de heer Van Hauthem.

De situatie van de Nationale Plantentuin is bijzonder jammer. Wat vandaag in de media is gekomen over het serrecomplex, is maar een deel van de problematiek. Ook het kasteel van Boechout bevindt zich in een lamenteabele toestand. Morgen is er een bijeenkomst van de Europese Volkspartij en van staats- en regeringsleiders. Het gebouw is compleet verkommerd, het is jammer dat de mogelijkheden niet correct benut kunnen worden.

Ik zie twee aspecten in de vraagstelling. Enerzijds de toestand van de serre en wat er de komende weken en maanden mee kan gebeuren. En anderzijds de stand van zaken van het samenwerkingsakkoord.

Minister Moerman is verontschuldigd omdat ze op handelsmissie is in China. Ik zal u het antwoord van minister Moerman overbrengen. In afwachting van het samenwerkingsakkoord tussen de Vlaamse Gemeenschap en de Franse Gemeenschap over de overheveling, heeft minister Moerman vorig jaar reeds het initiatief genomen om de overdracht proactief voor te bereiden zodat

de toestand van de goederen niet zou verslechteren. Vorig jaar was er een slechte werking van onder meer de stookketels naast de dringende vernieuwing van het dak en wandbeglazing van een aantal serres die voor het grote publiek toegankelijk zijn. In het kader van een zaakwaarnemerschap hebben we toen besloten om reeds een aantal initiatieven te nemen en middelen vrij te maken voor een aantal specifieke instandhoudingswerken aan de stookketels en serres. Deze werken worden gefinancierd vanuit de begrotingsprovisie voor rationeel energieverbruik. Vanuit die kredieten worden de stookketels vervangen. Het gaat over een bedrag van ongeveer 1,8 miljoen euro. De werken aan de serres zijn intussen gestart. Dit zijn dus allemaal werken in het kader van het zaakwaarnemerschap.

In afwachting van een samenwerkingsakkoord heeft de Vlaamse Regering ook de nodige beslissingen genomen voor het statuut van de Plantentuin. Het zou een extern verzelfstandigd agentschap worden, met een zekere beheersautonomie. Dat is goed voor de aard van de activiteiten die er plaatsvinden. Er is ook een verdeelsleutel afgesproken voor de budgettaire lasten binnen de Vlaamse begroting. Gegeven de huidige bevoegdheidsverdeling van de Vlaamse Regering is dat een afspraak tussen de ministers Moerman, Peeters en Van Mechelen. Er zijn tussen hen ook al afspraken gemaakt over de werkings- en personeelskosten van de Plantentuin.

Ook in andere serres zijn er problemen, onder meer in die die gefotografeerd is voor de kranten. Ook voor die serres, die niet toegankelijk zijn voor het publiek, zijn we bereid om in het kader van het zaakwaarnemerschap het nodige te doen opdat de toestand van het patrimonium niet nog zou verslechteren. Minister Moerman zal daarvoor het nodige doen. Uiteraard zullen we binnen de Vlaamse Regering, conform de afgesproken verdeelsleutel, in de nodige extra middelen voorzien. Maar we zijn bereid om op basis van het overleg van 20 juli 2006, onze verantwoordelijkheid op te nemen voor de serres die niet toegankelijk zijn voor het publiek.

Minister Moerman is van plan om zeer binnenkort een overlegbijeenkomst te organiseren. Er is eerdaags al een overleg gepland met de directie van de Plantentuin. We zullen uiteraard datgene wat vandaag in de actualiteit gekomen is aan de agenda toevoegen.

Voor de stand van het samenwerkingsakkoord, moet ik verwijzen naar de antwoorden die eerder gegeven zijn aan de heren Gatz en Demesmaeker.

We hebben vanuit de Vlaamse Regering alles gedaan om het samenwerkingsakkoord formeel te kunnen afsluiten. In november was er overleg met het kabinet-Arena, om het principiële akkoord, dat zowel door de

Vlaamse Regering als de regering van de Franse Gemeenschap werd goedgekeurd, op 23 en 30 september 2005, in technische termen te vertalen.

Zoals toen werd gesteld, dienden nog een aantal punten uitgeklaard te worden, onder meer op het vlak van de personeelsadministratie, de aanwezigheid van anderstalig personeel. Begin februari – dat is toch al een tijdje geleden – werd nog bijkomende informatie opgevraagd door de Franse Gemeenschap bij de directie van de Plantentuin. Op 20 april was er ook overleg met de Franse Gemeenschap. Daar bleek dat het kabinet Arena nog altijd vragen had met betrekking tot het personeelsstatuut en de inventaris van een aantal planten van een aantal herbaria. Dat is natuurlijk technische materie die niet direct tot het samenwerkingsakkoord behoort. Ik heb begrepen dat er op het kabinet Arena ook wat personeelwissels waren en dat voert men ook aan als element van vertraging. Ik betreurt dat er ondertussen zoveel vertraging is opgelopen, met alle schadelijke gevolgen.

Op 26 april is de afspraak gemaakt dat, op basis van bijkomende informatie en het overleg van 26 april, het kabinet-Arena ons een tekstvoorstel zou overmaken. Het is mijn indruk dat men misschien geoordeeld heeft dat het voor 10 juni niet de ideale moment was om, vanuit Franstalig perspectief, tekstvoorstellen inzake het samenwerkingsakkoord over te maken. Ik betreurt dat.

Ik wil nog eens herhalen dat we van bij de aanvang van deze legislatuur – en op aangeven van de parlementsleden die daarover vragen hebben gesteld – echt alles hebben gedaan om dit dossier te deblokken. De krachtlijnen van het samenwerkingsakkoord werden opgenomen in wederzijdse regeringsbeslissingen van 23 en 30 september 2005. We hebben een financiële regeling uitgewerkt binnen de Vlaamse Regering en een verdeelsleutel vastgelegd tussen de verschillende bevoegde ministers – Natuur, Monumenten en Wetenschapsbeleid. Alles is bij ons in gereedheid gebracht.

Ondertussen treden we op als zaakwaarnemer, om de ergste toestanden te voorkomen en te verhelpen. Ook voor de serres die niet voor het publiek toegankelijk zijn, is minister Moerman bereid om, samen met andere collega's, haar verantwoordelijkheid op te nemen. Maar om de zaak goed aan te pakken, zouden we de afspraken die vorig jaar en in 2005 zijn gemaakt, moeten honoreren.

Ik roep minister Arena van de regering van de Franse Gemeenschap op om te proberen snel tot besluiten te komen. Het gaat over een nationale plantentuin, die omwille van de staatshervorming staat te verkommeren. Ik vind dat we ons dat, als verantwoordelijke politici, niet kunnen permitteren.

De heer Mark Demesmaeker: Mijnheer de minister-president, ik dank u voor het antwoord. Ik hoor graag

dat de Vlaamse overheid opnieuw bereid is om de ergste nood te lenigen, in het kader van het zaakwaarnemerschap.

Ik zou willen aandringen om dat zeer snel te doen, want het gaat hier om een levende collectie die zeer kwetsbaar is. Het is zeer waardevol genetisch materiaal dat een beschermd milieu nodig heeft. Het is een kwestie van dagen voor zo'n collectie onherroepelijk verloren kan zijn. Ik zou willen vragen om er zeer snel werk van te maken, maar daar heb ik wel het nodige vertrouwen in.

Ondertussen is het natuurlijk wachten op dat samenwerkingsakkoord. In dat verband heb ik nog een bijkomende vraag. Is er een nieuwe datum voor overleg met het kabinet-Arena gepland, om dit voor eens en voor altijd af te ronden?

De heer Sven Gatz: Mijnheer de minister-president, ik dank u voor het antwoord.

In de rechtspraak bestaat er zoiets als een redelijke termijn. Ik denk dat we dat ook kunnen overplaatsen op politieke onderhandelingen. Zeven jaar is lang en heeft de redelijke termijn overschreden. Ik zal in deze context niet het misplaatste woord onverwijld gebruiken, maar het duurt te lang.

Mijnheer de minister-president, als u de goede sfeer met uw Franstalige tegenhanger wilt behouden, is dat uw goed recht, maar ik denk dat het nuttig zou zijn om bijkomende onderhandelingsmaterie te creëren. U kunt aan uw Franstalige tegenhanger zeggen dat, als zij op een redelijke termijn niet tot een akkoord willen komen, pro rata ook de factuur van de zaakwaarnemingskosten door hen betaald zal moeten worden.

Wij kunnen er niet voor blijven opdraaien – we zullen dat doen, het is onze morele plicht – en de tegenpartij met de vingers zien draaien om rustig alle onderhandelingen te vertragen. Ik geef u dat mee als suggestie. U voert de onderhandelingen, niet het parlement, maar het lijkt me nuttig de druk een beetje op te voeren.

De heer Tom Dehaene: Mijnheer de minister-president, ik dank u voor het antwoord. Ik ben blij dat de Vlaamse Regering haar verantwoordelijkheid opneemt en de goederen zal beheren als een goede huisvader. Ik sluit me aan bij mijn collega's die vragen om zo snel mogelijk de nodige ingrepen te doen.

Als bijkomende suggestie wil ik u meegeven dat u misschien kunt laten onderzoeken wat de meerkost is van het laten aanslepen van het dossier. Ik kan me inbeelden dat, als we 7 jaar geleden de renovatiewerken hadden gedaan, we nu geen meerkosten zouden hebben. We moeten op een of andere manier proberen

de meerkosten te verhalen op degenen die de verantwoordelijkheid voor de vertraging dragen.

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mijnheer de minister-president, het is al in de inleidende beschouwingen gezegd dat de gang van zaken in dit dossier een grote schande is, maar ze was evengoed voorspelbaar. Het dossier is op een moedwillige manier geblokkeerd, zowel door de federale overheid, die aanvankelijk alleen nog instandhoudingswerken heeft bekostigd en sedert 2004 weigerde om eender wat te bekostigen, als door de Franse Gemeenschap.

We hebben het gehad over de onwil om een samenwerkingsakkoord af te sluiten ter zake. Dit is volgens mij een zeer doelbewuste strategie vanwege de Franstaligen, zowel in de federale overheid als in de Franse Gemeenschap, die alles te maken heeft met de situatie in de Vlaamse Rand. De laatste keer dat hierover een actuele vraag is gesteld, namelijk op 29 november, bent u misschien wat voorbarig geweest toen u zei dat wat dringend moest gebeuren met betrekking tot de instandhouding, ook gebeurde. Uit het voorbeeld dat vandaag het nieuws heeft gehaald, blijkt dat dat niet helemaal correct is.

U hebt ook gezegd dat het ontwerpsamenwerkingsakkoord klaar was en zou worden besproken met Waals minister-president Arena. U hebt daar inderdaad pogingen toe ondernomen. Ik heb toen gezegd: “De ervaring met de Franse Gemeenschap bij dergelijke onderhandelingen leert dat ze vaak op het laatste ogenblik nog met een of ander bezwaar of argument voor de pinnen komt, waardoor de besprekingen worden opgeschort.”

Dat is in dit geval duidelijk opnieuw gebeurd. Het is ook niet de eerste keer. We hebben dat meegemaakt met het dossier van het faciliteitenonderwijs. We hebben het gisteren opnieuw kunnen meemaken bij de bespreking in de Commissie voor Buitenlandse Aangelegenheden over een interpretatieve verklaring bij het UNESCO-verdrag betreffende de bescherming en bevordering van cultuuruitingen. Daar doet zich opnieuw net hetzelfde voor: de Franse Gemeenschap zegt toe om samen te werken, maar trekt zich dan op het laatste moment terug. Nu maken we dat opnieuw mee met de Plantentuin.

Het is nogal duidelijk dat men het dossier van de Plantentuin van Meise opnieuw op de tafel wil gooien bij de komende communautaire besprekingen, om ons nog maar eens een prijs te doen betalen voor iets waarvoor we in 2001 al hebben betaald. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Mevrouw De Wachter heeft het woord.

Mevrouw Else De Wachter: Mevrouw de voorzitter, het is zeer spijtig dit vandaag te moeten vaststellen. Ik

ben wel tevreden te zien dat de heer Dehaene zich ondertussen heeft gevoegd bij het team van verdedigers van de Plantentuin.

Ik heb een zeer zwaar déjà-vugevoel. De heren Gatz en Demesmaeker hebben reeds aangehaald dat het niet de eerste keer is dat we in de plenaire vergadering debatteren over dit dossier. Ik heb sterk het gevoel dat dit stilaan een symbooldossier wordt. Ongeveer 3 jaar geleden kreeg de eerste serre zware problemen. We hebben ondertussen nog een probleem met serres gehad, waarbij onder meer minister Moerman actie heeft ondernomen om tegemoet te komen aan de problemen van die serre. Vandaag zijn er opnieuw zware problemen met de infrastructuur van het mooie domein.

Het is lovenswaardig dat de Vlaamse Regering heel wat moeite doet om iets te doen aan de prangende problemen die er rijzen, maar nu zou er een structurele oplossing voor dit dossier moeten komen. We hebben het hier nu al zoveel malen over gehad. Mijnheer de minister-president, ik hoop dat u de garantie kunt geven dat we binnen enkele maanden niet opnieuw dezelfde vragen moeten stellen als 3 jaar geleden. Het is hoog tijd voor een structurele oplossing. Wanneer is het overleg met de Franse Gemeenschap gepland? Hoe zit het nu met dat samenwerkingsakkoord?

Wij willen nu echt wel de garantie dat dit hele dossier wordt opgelost. De parlementsleden die hierover een betoog houden, kennen het dossier zeer goed. Ze komen vaak ook uit die regio. Ik kan u verzekeren dat we beschaamd zijn om daar te komen en dit vast te stellen. De mensen die er werken, doen wat met heel veel vreugde, maar ze moeten vaak vaststellen dat ze niet worden gehoord met betrekking tot de problemen waarmee ze te maken krijgen. Ik wil de garantie vragen dat dit dossier structureel wordt opgelost, zodat we u hier binnen enkele maanden niet dezelfde vragen hoeven te stellen.

Minister-president Yves Leterme: Er is vandaag al een eerste poging tot contact geweest. Ik zal de volgende uren contact hebben met minister-president Arena, om te zien waar de beloofde initiatieven blijven.

Mevrouw De Wachter, wat die garanties betreft: om te dansen, moet men met twee zijn, althans bij klassieke dansen. Om een samenwerkingsakkoord af te sluiten, heb ik mevrouw Arena nodig. Ik kan nog altijd geen samenwerkingsakkoord afsluiten met mezelf. Ik kan me alleen sterk maken dat we – sinds 2004, niet voordien – alles hebben gedaan en alles doen wat moet worden gedaan. Diegenen die altijd hoog opgeven van la Belgique en de federale loyaliteit, hebben echter tot nu toe blijkbaar het initiatief niet genomen om een essentieel onderdeel van die federale loyaliteit, namelijk het uitvoeren van gemaakte afspraken qua

bevoegdheidsverdeling, na te komen. Ik hoop dat dit niet te maken heeft met kwade wil. Ik zal daar de eerstvolgende uren een beter zicht op hebben.

U gaat op bezoek in die streek. Morgenavond vindt daar een topbijeenkomst van Europese politici plaats. Het gaat over mensen van de EVP, die de gewoonte hebben te vergaderen in het kasteel van Boechout. Ze vragen me soms, zeker als het mooi weer is, hoe het zit met dat park. Mij bekruipt dan ook een gevoel van schaamte. Maar nogmaals, het is de verantwoordelijkheid van de Franse Gemeenschap om te doen wat we hebben afgesproken, niets meer en niets minder. Op 29 november 2006 hebben we het hier gehad over de voor het publiek toegankelijke serres. Nu gaat het over een serre die niet toegankelijk is voor het publiek. Wij hebben correct uitgevoerd wat toen was aangekondigd, namelijk het verzorgen van de dringende instandhoudingswerken en het oplossen van het probleem van de stookketel in de voor het publiek toegankelijke serres.

Wat het probleem van de verwaarlozing door de federale overheid betreft, het kan zijn dat er wat communautaire onwil is, maar het is wel een algemeen gegeven. Mensen die meer ervaring hebben dan ik zelf, die federaal in de oppositie zit, zullen beamen dat, ook met betrekking tot andere gebouwen en infrastructuren die het voorwerp uitmaken van een bevoegdheidsoverdracht, de Vlaamse overheid soms goederen overgedragen krijgt die te wensen overlaten qua investeringen en instandhouding. Ik ben minister van Landbouw en heb bijvoorbeeld vastgesteld dat het belangrijke onderzoeksinstituut in Merelbeke zich echt in een lamenteuze toestand bevindt. Nu zullen we via een masterplan trachten de noodzakelijke investeringen te doen. We kampen daar echter met een achterstand van 10 à 15 jaar. Toen de federale overheid voelde dat dit zou worden overgedragen naar het gewest, was er sprake van minder investeringen en werd dit budgettair minder prioritair. Daar betalen we nu natuurlijk de tol voor.

De gevraagde garanties kan ik dus niet geven. De bal ligt in het kamp van minister-president Arena. Deze Vlaamse Regering heeft alles gedaan wat ze kon, tot en met het juridisch betwistbare zaakwaarnemerschap. De heer Gatz en nog iemand verwezen ernaar. De vraag is of we iets kunnen verhalen. Zowel wat het samenwerkingsakkoord als wat het snel optreden bij onheil betreft, zelfs op het randje van onze mogelijkheden, hebben we het nodige gedaan. We staan klaar om loyaal uit te voeren wat is afgesproken. Ik hoop hetzelfde van minister-president Arena.

De heer Mark Demesmaeker: Ik sluit me aan bij uw analyse, mijnheer de minister-president. U legt de verantwoordelijkheid waar ze gelegd moet worden en effectief ligt, namelijk bij de Franse Gemeenschap. Ik hoor graag dat u heel binnenkort contact opneemt met me-

vrouw Arena om de zaak te proberen deblokkeren. De Plantentuin van Meise is zeer belangrijk voor Vlaanderen, de Vlaamse Rand en in internationale context. Vlaanderen wil dit goed beheren en staat klaar om dat te doen, laat ons dat dan ook doen zonder te moeten opboksen tegen de politiek van de verschroeiende aarde.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET tot regeling van een aantal dringende maatregelen betreffende de medezeggenschap van het personeel in het hoger onderwijs in Vlaanderen
– 1222 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Demeulenaere, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Stern Demeulenaere: Mevrouw de voorzitter, beste collega's, het ontwerp van decreet brengt wijzigingen aan het decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de participatie in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, het zogenaamde 'aanvullingsdecreet' en het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, het zogenaamde 'Structuurdecreet'.

Tijdens de bespreking in de commissie geeft de minister in zijn toelichting weer dat de aanleiding voor deze wijzigingen betrekking hebben op de vernietiging van een aantal bepalingen uit het aanvullingsdecreet in verband met de sectorale programmatie binnen het Vlaams Onderhandelingscomité voor het hoger onderwijs door het Arbitragehof. Het Arbitragehof oordeelt in het arrest dat de verschillende behandeling van de afvaardiging van de besturen en de afvaardiging van de representatieve vakorganisaties, waarbij de vakorganisaties een ontwerp van cao moeten goedkeuren en de besturen hierover enkel een advies kunnen geven, in strijd is met het gelijkheidsbeginsel. Om binnen het VOC een nieuwe cao voor het hoger onderwijs te kunnen afsluiten, was een decreetswijziging noodzakelijk. Anticiperend op deze uitspraak werden in augustus en september 2006 over Cao II Hoger onderwijs besprekingen gevoerd, waaraan de besturen van de universiteiten, hogescholen en associaties als volwaardige

partner hebben deelgenomen. Dat heeft uiteindelijk geleid tot een principiële akkoord over Cao II Hoger onderwijs op 11 september 2006. Van deze noodzaak is gebruik gemaakt om de bepalingen in het aanvullingsdecreet betreffende het VOC te wijzigen en van het VOC “opnieuw een volwaardig onderhandelingscomité te maken,” aldus de minister.

Omdat het Arbitragehof een aantal bepalingen in verband met sectorale programmatie heeft vernietigd in het aanvullingsdecreet, is er momenteel geen wettelijke basis voor het afsluiten van een cao binnen het VOC. Vandaar dat dit wijzigingsdecreet noodzakelijk is. Conform het oordeel van het Arbitragehof krijgt de afvaardiging van de besturen betreffende sectorale programmatie dezelfde rechten als de afvaardigingen van de representatieve vakorganisaties. Door de gelijke behandeling van de besturen en de representatieve vakorganisaties is de opdeling van het VOC in subcomités overbodig geworden, zodat enkel het VOC op zich als onderhandelingsorgaan overblijft. Daarbij is eveneens een inhoudelijke en technische verbetering aangebracht, onder meer aan de artikelen over de samenstelling van de delegaties, en is het uitvoeringsbesluit van 21 januari 2005 in het decreet geïntegreerd.

Daarnaast was er ook een betere regeling nodig voor de personeelsaangelegenheden in de associaties en meer bepaald voor de medezeggenschap betreffende personeelsaangelegenheden in de associaties. Dit voor wat betreft de wijzigingen aan het structuurdecreet. In tegenstelling tot de medezeggenschapsorganen binnen de universiteiten en hogescholen waarvoor een uitgebreide decretale regeling bestaat, laat de decreetgever in het structuurdecreet de associaties vrij om de procedures van overleg in personeelsmateries, na overleg met de vakorganisaties, zelf vast te leggen. In praktijk bleek deze regeling te vrijblijvend om volwaardige medezeggenschap te garanderen. Net zoals het nu al het geval is voor de medezeggenschap binnen de hogescholen en universiteiten, is er voor de associaties nood aan in de wetgeving vastgelegde basisbeginselen betreffende de structuur en de werking van een medezeggenschapscomité in de associaties.

In het structuurdecreet wordt hiermee een meer uitgebreide regeling over de medezeggenschap in personeelsaangelegenheden in de associaties opgenomen. De regeling bevat, aldus de minister, de minimale regels over de structuur en de werking van het medezeggenschapscomité. Deze regels zijn geënt op de bepalingen die voor het VOC en de hogeschoolonderhandelingscomités gelden.

Naast de bevoegdheid over de interne regelgeving van de associatie heeft het medezeggenschapscomité het recht op informatie over verschillende materies met betrekking tot de associatie. De afvaardiging van het personeel in het medezeggenschapscomité van de asso-

ciatie wordt getrap samengesteld uit afgevaardigden die zetelen in de medezeggenschapsorganen van de instellingen die deel uitmaken van de associatie.

Een bijkomende voorwaarde is dat deze afgevaardigden geen mandaat in een beslissingsorgaan van de associatie mogen bekleden. De nadere regels over de werking van het medezeggenschapsorgaan worden vastgelegd in een werkingsreglement dat met een eenparig akkoord wordt aangenomen.

Voor de medezeggenschap in studentenaangelegenheden dient de associatie de toepassing van de bepalingen betreffende de medezeggenschap inzake onderwijsaangelegenheden van het aanvullingsdecreet van 19 maart 2004 te verzekeren. De minister benadrukt dat dit ontwerp van decreet zich beperkt tot die materies waarvoor dringend een wijziging van de regelgeving noodzakelijk is en waarover er een duidelijke visie bestaat hoe dit moet gebeuren. Dit kan misschien een aanzet zijn tot een verdere hervorming van de medezeggenschap van het personeel in het hoger onderwijs met het oog op een gecoördineerde versie van het syndicaal statuut in het Vlaamse onderwijs op langere termijn.

Als enige spreker merkt de heer Tavernier op dat in het voorontwerp een artikel 17 stond dat als gevolg van het advies van de Raad van State werd geschrapt. Door de schrapping wordt het ontwerp van decreet vereenvoudigd. Hij wijst erop dat het advies van de Raad van State wel degelijk zinvol kan zijn en door de minister soms moet worden gevolgd. In die zin is het nuttig om de Raad van State voldoende tijd te geven om ontwerpen van decreet te verbeteren. Het ontwerp van decreet tot regeling van een aantal dringende maatregelen betreffende de medezeggenschap van het personeel in het hoger onderwijs in Vlaanderen werd in commissie niet geamendeerd en werd aldus unaniem aangenomen met 11 stemmen. (*Applaus*)

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Ik wil mevrouw Demeulenaere danken voor het uitstekende verslag.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet (Zie *Parl. St.* VI. Parl. 2006-07, nr. 1222/1).

– *De artikelen 1 tot en met 17 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

VASTE NATIONALE CULTUURPACTCOMMISSIE

Verkiezing van de Nederlandstalige vaste en plaatsvervangende leden

De voorzitter: Dames en heren, overeenkomstig artikel 23, eerste lid van de wet van 16 juli 1973 waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt, duurt het mandaat van de leden van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie vier jaar. Het mandaat van de huidige leden ving aan op 19 augustus 2003 en loopt dus nog tot en met 18 augustus 2007.

Aan de orde is derhalve de verkiezing van dertien vaste en dertien plaatsvervangende Nederlandstalige leden van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie, met ingang van het mandaat op 19 augustus 2007.

De lijst met de door de fracties voorgedragen kandidaten werd in de zaal rondgedeeld.

Overeenkomstig artikel 22, vijfde lid van voornoemde wet mogen de partijen die in de commissie niet vertegenwoordigd zijn, een Nederlandstalig lid met adviserende stem aanwijzen, op voorwaarde dat zij vertegenwoordigd zijn in het Vlaams Parlement.

De N-VA heeft de heer Erik Maes aangewezen. Groen! en UF hebben geen kandidaat voorgedragen.

Van sommige kandidaten ontbreken nog documenten waaruit moet blijken dat zij aan de benoemingsvoorwaarden voldoen. Ik stel voor die kandidaten te benoemen onder voorbehoud van indiening van die documenten voor de eedaflegging. Is het parlement het hiermee eens? (*Instemming*)

Er zijn geen andere voorstellen.

Aangezien het aantal kandidaten het aantal toe te wijzen mandaten niet overtreft, verklaar ik de volgende dames en heren met ingang van 19 augustus 2007 respectievelijk benoemd tot vast lid, plaatsvervangend lid en lid met adviserende stem van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie:

vaste leden:

mevrouw Barbara Bonte
de heer Geert Brouwers
mevrouw Ilse Buyst (onder voorbehoud)

de heer Paul Puttemans
mevrouw Marie-Louise Deckers
mevrouw An Vrancken
de heer Peter Warson
de heer Hubert Cornelis
mevrouw Pascale De Visscher
de heer Oscar De Wandel
mevrouw Carla Brion (onder voorbehoud)
mevrouw Vera Claes (onder voorbehoud)
de heer Tom Sierens (onder voorbehoud)

plaatsvervangende leden:

mevrouw Monique De Gryze
de heer Jean Boulogne
mevrouw Elisabeth Buelens
mevrouw Godelieve Van Hoofstadt
mevrouw Gerda Pelosie
de heer Emmanuel Vandenbossche (onder voorbehoud)
mevrouw Ingrid Vrancken (onder voorbehoud)
de heer Tom De Pelsmaecker (onder voorbehoud)
mevrouw Yasmine Kherbache (onder voorbehoud)
de heer Dirk Verbist (onder voorbehoud)

lid met adviserende stem:

de heer Erik Maes (onder voorbehoud)

Alle voornoemde leden zullen eerstdaags worden uitgenodigd om in handen van uw voorzitter de voorgeschreven eed af te leggen.

ONTWERP VAN DECREET tot regeling van een aantal dringende maatregelen betreffende de medezeggenschap van het personeel in het hoger onderwijs in Vlaanderen – 1222 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

117 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
117 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 27 juni 2007 om 10 uur en 14 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 16.50 uur.*

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Erik Arckens, Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Hilde Crevits, Rudi Daems, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Mark Demesmaeker, Marnic De Meulemeester, Stern Demeulenaere, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Filip Dewinter, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Steven Vanackere, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Dany Vandenbossche, Luc Van den Brande, Joris Vandenbroucke, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Marleen Vanderpoorten, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaeve, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch.

Afwezig met kennisgeving

Marc Cordeel, Michèle Hostekint: gezondheidsredenen.

Afwezig zonder kennisgeving

Marijke Dillen, Dominique Guns, Bart Martens.

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Hilde Crevits, Rudi Daems, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege,

Etienne Schoupe, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaeve, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Steven Vanackere, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch
